

# Ruh ve Madde

Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.  
İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma Vakfı (BİLYAY)'nın  
kuruluşudur. ©

\*\*\*

Cilt: 36 Sayı: 428 EYLÜL 1995

(KDV DAHİL) 60.000 TL. YURTDIŞI: 12 DM.

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür:  
Ergün ARIKDAL

Teknik Sorumlular:

Genel Yayım: Haluk HACALOĞLU  
Basım: Ahmet HIZVEREN  
Mizanpaj-Montaj: Levent KOSOVA  
Taner GÜLER

Yönetim Merkezi:

Hasnun Galip Sokak, Pembe Çıkmazi  
No:4 D:6 80060 Beyoğlu / İSTANBUL  
Tel: 243 18 14 Fax: 252 61 25

## \* İÇİNDEKİLER

● SEVGİLİ OKUYUCULAR .....	1
● REALİTE-SILVER BIRCH VE BUGÜNKÜ DÜNYA .....	2
● TEKÂMÜL ETKİSİ .....	6
● RUHÇULUK KONGRESİNE BİR BİLDİRİYLE KATILYORUZ .....	9
● GELİŞİM VE VİCDAN .....	10
● DUYURU .....	11
● DEĞİŞİM İNSANI .....	12
● ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU .....	14
● BİR YAŞAMBİLİM NOTU .....	15
● KUZey KIBRIS TÜRK CUMHURİYETİ METAPSIŞIK ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU .....	16
● RUH VE KÂİNAT .....	17
● DİNLER ARASINDAKİ DİYALOĞUN TARİHSEL GELİŞİMİ .....	20
● BİLYAY VAKFI'NDAN DUYURU .....	23
● DÜNYADAKİ ARINMA YERİ .....	24
● ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU .....	26
● DÜNYANIN DURUMU VE ENERJİLER .....	27
● İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU .....	29
● MAYA ASTRONOMİSİ .....	30
● ÇEŞİTLİ OLAYLAR .....	32
● KONFERANSLARIMIZ .....	33
● İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU .....	33
● MEDYADA BİLYAY .....	34
● RÜYALARDA ADAPTASYON .....	35
● ESİR ! .....	36
● İSTİRABIN ÖNEMİ .....	37
● KENDİMİZİ SEVİYOR MUYUZ ? .....	38
● RUHSAL AKTÜALİTE .....	40
● YAŞANMIŞ BİR RUHSAL DENEYİM-TEKİNSİZ ORMANDAKİ BEYAZLI KADIN .....	42
● NİKOLA TESLA .....	44
● SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER: İÇ VE DIŞ FİLLERİMİZ .....	47
● KİTAPLAR ARASINDA: İÇSEL GERÇEKLIK .....	48

Dizgi: Ruh ve Madde Yayınları, 243 18 14

Kapak: Meta Basım Yayımlar Ltd.Şti. Ahududu Sok. 25/5 Beyoğlu/İST. 252 61 25 - 249 10 01

İç Baskı: Emre Matbaacılık, Dizdariye Medresesi Sok. No:15 Çemberlitaş/İST. 518 23 74

Renk Ayırımı: Degrade, Teşvikiye / İSTANBUL, 248 25 18

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi: RUH ve MADDE P.K. 9 80072 Beyoğlu/İSTANBUL

Abone Ücreti: Yıllık, Yurtiçi 720.000 TL. (Öğrenciler: 580.000 TL.), Yurtdışı: 144 DM.

Posta Çekii No: 655294 Ayda bir yayınlanır.

İrşadın ya da bilgilendirip aydınlatmanın amacı, şuurlanma; şuurlanmanın amacı da tekâmüldür. Bilgi ve tekâmül birbirlerinin sebebi ve sonucu olarak "göksel irşadın" temelini oluşturan evrensel bir olgudur. Yani her zaman ve mekânda icapların sınırlarını zorlamayan göksel irşat, çeşitli vasıtalar kullanarak bilgi vermiş, yol çizmiş, tekâmülünü sağlamıştır. İşte bu yüzden maddesel olan, ruhsal olanın tecrübe sahasıdır ve ancak ruhsal olanın kudreti ile vardır.

Göksel irşadın sürekliliği, zaman ve mekân içinde şuurlu bilgiyle hareket eden varlıklar için, varlık olmanın kaçınılmaz bir sonucu olarak tezahür eder: Evrenler canlıdır; canlılar şuurludur; şuurlu olanın tesiri vardır ve tesir bilgi taşır. Bilgi ise ebedî olanın özüdür.

İnsanlık bir yandan **özüne** (ruhuna) ve insan olarak gerçek vazifesinin ne olduğuna ait bilgisizlikten doğan anlayızsızlığının ıstırabını yaşarken, öte yandan herhangi bir manevî otoriteye şuurlu olarak bağlı olmadan kendi yolunu kendi seçmek, kendi gerçeklerini yaşamak ve doyuma ulaşmak istiyor.

İnsanlığın en büyük bilgi kaynağı zaman-mekân ötesi **şuur** veya **şuur**ların tesiriyle oluşan, deney üstü **DOĞRUDAN BİLGİ** kaynağıdır ki buna vahiy denildi. Vahiy, doğrudan veya dolaylı yoldan gelen göksel irşadın bilgilendirme işlemidir. Göksel irşadı tebliğe memur olanların aldıkları tebliğlerin çoğu insanlara hadis olarak nakledildi. Her rivayet, menkıbe ve hadis bir "Sadık Söz" tarafından doğrulanmadıkça sürekli geçerli olmadı ve bu yüzden insanlara "Peygamberane Vahiy" nasip oldu.

Göksel - Ruhsal irşat süreklidir. Her zaman ve mekânın icaplarına göre söylenilip yazdırılan bir bilgi akışı, tekâmüle yönelmiş **ŞUURLU VE MAKSATLI BİR TESİR AKIMI** ve **BİLGİLENDİRİŞ** vardır. Ruhun tekâmülü, bilgisi ve tatbikatıyla gerçekleşir. Nefsin terbiye edilmesi de ruhun bilgilendirilmesiyle mümkündür.

Yolları aydınlatanların zaman ve mekân içindeki hareketlerinin amacına uygun gelen göksel usulü değişiktir. **RUHSAL İDARE MEKANİZMASI** her devirde en uygun olan yolu seçerek **İRŞADINI** sürdürdü ve insanlığı görüp - gözetip **TERBİYE** etti.

# SILVER BIRCH ve BUGÜNKÜ DÜNYA

**B**ÜYÜK vazifeli ruh Silver Birch, bir tebliğinde şunu belirtiyor: "Sizin madde dünyanız olduğundan bu yana Tanrı'yı, onun varlıklarına açıklamak için öğretmenler hep gelmiştir. Onlar kendi günlerinin diliyle konuşmuşlardır."

Silver Birch "öğretmenler" kelimesiyle peygamberleri kastediyor. Buradaki dilden maksat, içerik ve anlamdır. Yoksa kullandıkları kelimelerin İbranice, Süryanice, Arapça olması önemli değildir. Peygamberler, o dönem varlıklarının şuur seviyelerine hitap eden bir ifade kullanmışlardır.

## HER ZAMANIN İHTİYAÇLARI FARKLIDIR

Vahiyler, insanların o zamanki ihtiyaçlarına, yaşadıkları ülkelere, halkın tekâmül ve gelişim kademesine göre ayarlanmıştır. İşte bütün ilâhiyâtçıların hiçbir zaman doğru dürüst kavrayıp, ona göre uygulamalar yapamadıkları nokta budur. Vahiylerin her zaman aynı ritmi ve aynı enerjiyi koruduklarını sanırlar. Eğer dikkatle bakarsak; dinsel metinlerin, insanların o dönemki ihtiyaçlarına ve gelişim düzeyine ayarlanmış olduğunu görürüz.

İster Arî, ister Samî kaynaklı olsun bütün dinlerde bu durum oldukça açık bir şekilde gö-

zümektedir. Eğer o dinlerin ileri gelenleri veya yenileştiricileri bunları göz önüne almamışlarsa, o ülkenin insanlarının o vahiyden elde edeceği imkânlar çok azdır.

Günümüzde yaşayan insanların da ihtiyaçları değişik değişiktir. Aynı ayrı ülkelerde bulunmalarından dolayı gelişim kademeleri de farklıdır. Bu nedenle aynı tür bilgileri bu kadar karmaşık durumda olan varlıklara verdiğiniz zaman, hiç birinden istenen yansımayı alamazsınız. Herkes kendi bildiğine göre inanacaktır; kendi bildiğine göre iman sahibidir. "Ben böyle anlıyorum." der ve öyle yorumlar. Böylece bir karmaşadır alır gider.

Bu bakımdan bütün bunları birleştiren bir bilginin mevcut olmasına artık her zamankinden daha acilen ihtiyaç vardır. Bu dünya karmaşasının başka türlü önüne geçmek mümkün değildir. Yani bu işler; karın doyurmakla, cebin dolu olmasıyla, huzur içinde yatmakla yapılacak işler değildir. Bütün bu terslikler; zaten o anlayışların birbirlerine uymamasından, anlayış karmaşasından doğmaktadır. İlkelerde anlaşmak, onlar üzerinde kesin bir kanaate ulaşmak lâzım ki, ayrıntılar üzerinde anlaşmak mümkün olsun.

Silver Birch ifadelerine şöyle devam etmiş:

**"Fakat tekâmül süreci durmaksızın işler. İnsanlar tekâmül edip olgunlaştıkça yeni öğretmenler, yeni görücüler, yeni peygamberler**

ve yeni ilhamlar gelir. Bugün ne Doğu'da ne Batı'da, kendi toplumlarının ihtiyaçları ile alâkalı olan hiçbir şey verilememektedir. Ya da verdikleri miktar, eğer zihne uygun bir kelime kullanmamız gerekirse %2, %3 civarında bir ihtiyacı karşılamaktadır."

Bugün temel ilkelerle hiçbir bağı olmayan ayrıntı bilgilerle uğraşmaktadır. Dışarı çıkarken sağ ayağı mı, yoksa sol ayağı mı atalım; kurban keserken bıçağı nasıl vuralım; kilisede nereye diz çökelim; saçım açık mı olsun kapalı mı gibi çok kısır konularla uğraşmaktadır.

## YENİ BİLGİLER İHTİYAÇLARI KARŞILAYABİLMELİDİR

Bu tür uğraşlar ilkelerde bir birlik sağlayamaz. Çünkü kendi zamanlarının ihtiyaçlarına uygun katkıları yok. İnsanlar bu yaşam biçimi içerisinde, kendi özlemlerindeki hangi noktaları geliştirmek amacıyla bu dünyada bulunuyorlar? Asıl fonksiyonları nedir? Hangi yetenekler geliştiriliyor?.. Bu konularda herhangi bir çalışma yok. Batı'nın kendi yöntemleri, elde etmiş olduğu birtakım gözlem yöntemleri sadece davranışlarının sonuçlarını açıklamaya çalışıyor. Halbuki bu davranışlar tamamen o varlıkların bir arayış içinde olmalarının sonucunda ortaya çıkmaktadır. Yani herhangi bir hakikati ifade etmez. Sadece o varlığın realitesini ifade eder.

"Kendi zamanlarının ihtiyaçlarına uygun olarak kendi rüyeleri, kendi tebliğleri, kendi öğretileriyle ortaya çıktı. Vahiyde bir son bir bitiş yoktur. Vahiy bitmez çünkü Tanrı sonsuz mükemmel olandır."

Yani sonsuz olandan sonlu şeyler beklemek kadar acayip, mantıksız bir hüküm yoktur. Eğer tekâmülün sonu varsa Tanrı'nın da sonu vardır. Tanrı sonsuz ve en mükemmel olmak üzere, kendisinden mükemmel olmayan ve sonlu olan hiçbir şey meydana gelmez. Dolayısıyla vahiylerin de sonu gelmez. Vahiy bitti denemez. Vahiyin belli bir kalıp içerisinde, belli bir şekil içerisinde meydana geliş bitmiş olabilir. Örneğin, İslâmın kutsal kitabı Kuran'da, "Dini ta-



mamladım." der. Yani bu tarzda, artık bir peygamber vasıtasıyla vahiy verilmeyecek.

"Yarının dünyasında bizden sonra gelecek olanlar, bizim tarafımızdan bugün öğretilen gerçekleri inkâr etmeyecekler. Fakat yarının çocukları daha yüksek bir tekâmül kademesinde bulunacaklarından onlara açıklanacak hakikatin, bugün açıklananlardan daha ileri düzeyde olması zarurettir."

Bu nedenle anneler ve babalar olarak kendi çocuklarımızdan hiçbir zaman ümit kesmememiz lâzım. Onlar belki değişik davranış biçimleriyle, kendilerini geleceğe yönelik olarak ayarlamaya çalışan varlıklardır. Fakat onlara gerekli olan ön bilgileri ve ön hatırlatmaları, yani nerelerde zikzak çezeceklerini, nerelerde ayaklarının kaymasının muhtemel olduğunu öğretmek, anne ve babaların görevidir.

## HER YÖNÜYLE MADDİLEŞMİŞ BİR İNSANLIK

Her tarafımıza maddeleşmiş ve bölük

pörçük olmuş bir inanç dünyası hâkim. Yani inancın amaçları daima maddesel birtakım galibiyetler, başarılar üstüne kurulmuş vaziyettedir. Sayısı fazlalaşan mümin, teşkilâtı daha geniş bir kurum, her tarafa ulaşabilen, her tarafa propaganda yapabilen bir uzanma... İnsanların vicdanlarını hiçe saymaya, onlara belli kuralları gözü kapalı olarak uygulamaya çalışılıyordur. Bunlar hep maddî mücadelelerdir. Oysa insanların özgürlüğe kavuşması için, kendilerini kısıtlayıcı mezhep ve dogmalardan kopartması ve kısıtlayıcı bağlardan kurtulmuş ruhsal gerçekleri bulması gerekir.

**"Madde ancak ruh var olduğu için vardır."**

Yani madde doğrudan doğruya ruhun bir aracı olarak ifade ediliyor. Maddenin varlığı ancak ruhun varlığından dolaydır. Ruhsal enerji, maddeyi kendi bütünlüğü içerisinde muhafaza etmezse, maddenin kendisinde bir dağılma, ya da hızla dejenere olma eğilimi çok fazladır.

**"Ruh ebedî gerçektir, sonsuz olandır. Elbette ki ruhsal idrak sağlanacaktır. Her şeyin ve canlıların; ruhları olan bedenler değil, bedenleri olan ruhlar olduğu anlaşılacaktır."**

**G**ünümüzdeki materyalizm ile spiritüalizm arasındaki mücadelenin temeli budur. Canlıların, ruhları olan bedenler değil, bedenleri olan ruhlar olduğu meselesi üzerinde esaslı bir araştırma yapmak lâzım. Her seferinde bir insanın kendi varlığını bu şekilde gözden geçirmesi gerekir.

"Ben ruhu olan bir bedenim." mi demek isteriz, yoksa "Bedene sahip olan bir ruhum." mu demek isteriz? Bu bize kalmış bir meseledir. İnsan bazen gerçekten ruha sahip bir bedenmiş gibi davranır, yani tamamen maddesel hareket eder. Her şeyini, her türlü sebep ve sonucu maddenin kendi yasaları içinde aramaya ve bulmaya çalışır. Bu arada kendisine, bir psikik tarafının bulunduğu, ruhunun da bulunduğu ifade edilir. Sanki vücudunun herhangi bir yerinde bir

benek, bir işaret varmış gibi bir de ruhu var. "Ama unutma ki sen baştan aşağı bir bedensin." tarzında bir ifade kullanılır.

## MADDEYE HÂKİMİYET TEK ÇAREMİZ

Halbuki insanları kurtaracak olan şey gerçek spiritüel bir anlayıştır. Çünkü materyalizm bu zamana kadar insanlara savaşmaktan, ıstıraptan, yolunu uzatmaktan, yanılgıların içine girip çıkmaktan başka bir şey getirmemiştir. Fakat insan esas itibarıyla ruhsal bir varlıktır. "Ben bedene sahip bir ruhum." diyebiliyorsak, daha üst seviyeli bir şuur basamağında bulunabilme gücünü göstermek zorundayız. Bütün gücümüzle bedene ve bedeninin temsil ettiği maddeye hâkim olabilmeliyiz. O hâlde maddî seviyede olan her türlü tesire karşı da o derecede dayanıklı, oradan gelecek olan her türlü sınava karşı da başarılı olma imkânı her zaman varlığın kendi iradesine bağlı bir konudur.

**"Tekâmül sonsuzdur, bilgi de sonsuzdur; şuur sonsuz seviyelere sahiptir. Tanrı hiçbir dine ait değildir. Din, nerede imkân bulursa orada hizmet etmek demektir."**

Hizmet edebilmek meselesi, insanlara kendi varlığını adanmış olabilmek meselesi çok yüksek bir şuur faaliyetinden ibarettir. Lâfla sözle olmaz. Parti kurarak da olmaz. Hiçbir çıkar düşünmeden hizmet etmek çok zor bir durumdur.

Gene Silver Birch şöyle diyor:

**"Parçalanmakta olan bir dünyada yaşıyorsunuz. Yeni bir düzenin başlangıcına şahit olmaktadır. Öyle bir çağ ki, ruhsal hükümdarlık yeryüzüne inecek. Buna çok ıstırap, çok acı, çok gözyaşı eşlik edecek, ama sonunda tanrısal ruh aranıza dönecek. Bu yeni dünyanın gerçekleşmesine hepimiz yardımcı olabilirsiniz. İnsanlık son devreye gelinceye kadar bedenden dolayı ruhu biliyordu."**

Nitekim kutsal kitapların çoğunda da ruh hakkında fazla bir bilgi yoktur. Bunlar doğrudan doğruya insanların araştırmasına bırakıl-

mıştır. Yoksa kesinlikle "ruh hakkında bilgi edinilmeyecek" anlamına gelmez. Bu konularla ilgili çaba ve gayretlerimiz bize aittir.

"Yeni Çağ nasıl olacak?" gibi sorular sorulmaktadır. İşte Yeni Çağ'da ruh tanınacak, bedeni kullanan varlığın ruh olduğu bilinecek. Fizik evrenin, içinde bulunduğumuz dünyanın, şartların niçin böyle olduğu, neden bu tarzda hareket edildiği, maddenin neden bu tarzda birtakım çekimleri bulunduğu, nefis denilen olayın ne olduğu, ıstırapın ve mutluluğun ya da mutsuzluğun kaynağının neden olduğu ile ilgili olarak, eskimiş fizik kurallara uygun araştırma- lar yapılırsa hiçbir şey elde edilemeyecektir.

Öncelikle ruhsal yapıya dönüşmesi lâzım. Bütün fizikî görüntüler ruhun ihtiyacına göre tanzim edilmiştir. Her şey, ruh varlığının kendisini geliştirebilmesi için ortaya konulmuş büyük bir sistemdir. Yani her şey ruha aittir. Ruh, sonsuz evrenlerin ruhunu meydana getiren, onları hareketli kılan ve sonsuz boyutlar içinde Yaradan'ın yasalarını uygulayanıdır.

İnsanlık adına yapılan her hizmetin ürünü bire yüz, bire bindir. Silver Birch "**Toprak hazırlandı, tohum da atıldı.**" diyor. Bu dünya ruhun bilgisiyle aydınlanacak, yenilenecektir. Başka bir ifadesinde de şöyle diyor: "**Eğer insan kendi tabiatını anlarsaydı, temsil ettiği ilâhî ideali de anlardı.**"

## KOZMİK VAZİFEMİZİ UNUTTUK

Kendi tabiatını anlamak, kendini bilmek meselesi her yerde karşımıza çıkmaktadır. İnsan yarı ilâhî kimliğini kaybetmiş, tam bir dünya malı beşer hâline gelmiştir. Aşağı inen bir yolun üzerinde ilerlemekte, keyif duymaktadır.

İnsan kozmik ilkelere sırt çevirmiş durumdadır. Bu, ruhsallıktan, ilâhî olandan, muhtemelen Tanrı'dan uzak dönemdir. Bu, insanlığın merkezini kaybetmesi demektir. Kendi realitemizde ölümler gibiyiz. Çevresel yaratıklar hâline gelerek kendi tekâmülümüz için kendi irade-mizle hareket edemez hâle geldik.

Merkezî bir âlemde yeniden olabilmek için, merkezî bir şuurla işbirliği yapmak zorundayız. Bu merkeze de elbette önce varlığının varlık sebebi olarak, varlığı zorunlu biri, yani Yaradan'ı yerleştirmekle işe başlamalıyız. Tanrı'sız hiçbir şey mümkün değildir. Tanrı'sız hiçbir sistem insan varlığının tekâmülü için hizmette bulunamaz. Bulduğu sanılır ama belli bir dönem sonunda derhal yok olur.

Merkezi olmayan bir şey, hiçbir şeyin etrafında dönemediği ve denge kuramadığı için, merkezden mahrum olduğu için muhakkak savrulur. Yani diriliğini koruyamaz.

İnsanlığın, öz işlevini yitiren insanların tahribinden korunma hakkı vardır. İnsanlık camiası içinde birçok varlıklar kendi doğumlarıyla birlikte getirmiş oldukları vazifelerini yapmaya devam ederler. Yine öyle varlık toplulukları vardır ki, bunlar da kendi fonksiyonlarını bitirmiş, başkalarının fonksiyonlarını engellemeye çalışırlar. Bunlar negatif etkilerdir. Yani pozitif enerji üretmeye devam eden varlıkların yanı sıra, onların karşısında da negatif enerji üretmeye çalışan alanlar ve plânlar mevcuttur.

İşte bu öz işlevini yitiren insanların, diğerlerine karşı yaptıkları tahrip hareketinden (ki bu bir çeşit entropi oluyor) korumak için ilâhî müdahalelere gerek olmaktadır. Çürüklerin sağlamları çürütmelerine, belli bir dereceye kadar izin verilmektedir, ama belli bir zaman sonra da bunlar ayıklanır. Her insanın aşırı entropiden, yani ezilişten korunmaya hakkı vardır.

Biz insanlar kendi içimizde, toplum olarak birlik ve beraberlik hâli içinde veya birbirlerini seven varlıklar olarak yaşayamıyoruz. Çünkü bazı varlıkların vazifesi, bazı varlıkların vazifesine engel olmaktan ibarettir. Bu sayede onların atılımını, gelişimlerini ve çabalarını artırır- lar. Bu yönden insanlar birbirleriyle sürekli bir tarzda dost olmak imkânı bulamazlar. Bütün bunlar topyekûn bütün dünya varlıklarının esneme kabiliyetini, yani fizik evrenlerle olan ilişkilerinde doğacak olan çok değişik yapıdaki tesirlere karşı tahammül güçlerini artırmak içindir; ki bunlar tekâmülün bir icabıdır. ■

# TEKÂMÜL

\* H. Nurgül COŞKUN \*

*Tüm varlıkların sürekli olarak bir değişime tâbi olması bir ilkedir. Bu ilke, evrenin (makro ve mikro) her zerresinde görülür ve varlıkların hepsi bu temel etki altında çeşitli boyutlarda bir değer kazanarak sonsuz yaradılışa katılır.*

EVRENDE değişmeyen, yenilenmeyen, başkalaşmayan hiçbir şey yoktur; yerinde durmak, durağanlaşmak mümkün değildir.

**Tüm varlıkların sürekli olarak bir değişime tâbi olması bir ilkedir. Bu ilke, evrenin (makro ve mikro) her zerresinde görülür ve varlıkların hepsi bu temel etki altında çeşitli boyutlarda bir değer kazanarak sonsuz yaradılışa katılır.** Yani varlığın geleceği hiçbir zaman geçmişi gibi olamaz; başkalaşma dışında hiçbir şey sürekli değildir.

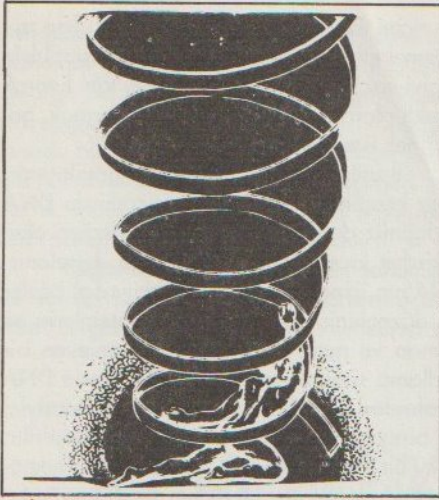
Değişikliğe yönelten bir tarzda gelişme, başkalaşma (tekâmül) yeteneği olmaksızın, devamlı surette oluşan yenileşmelerin, değişmelerin her an gerçekleştiği bir evrende yaşamın sürdürülmesi söz konusu olamazdı. Değişim, başkalaşım ilkesinin sürekli olan, sürekli bir itiş-itiliş-sıçratış tarzında olan etkisi her varlığın dokusunda kendiliğinden mevcuttur.

Gelişip serpilip büyüme; yer değiştirme, araştırmak, merak etmek... Kısaca, her türlü hareketin nedeni bu ilkedir. Bu ilke olmasaydı herhangi bir tohum oluşmaz ve yeşermezdi. Bu ilke olmasaydı şuradan şuraya adım atılmazdı. Bir tohum niçin yeşerir, büyür, tohum verir? Bir varlık niçin yer değiştirir? Kendindeki bilgiyi kullanmak, geliştirmek, tekrar kullanmak, geliştirmek, başkalaştırmak için. Örneğin, bir elma tohumunu düşünelim ya da bir buğday. Bu tohumlar kendilerine ait materyalizasyon bilgisini kendilerinde taşırlar; filiz verip fidan olması, dallanıp budaklanıp ağaç olması, yaprakların çıkması, çiçeğin açması, çiçeklerin meyveye dönüşmesi, meyvenin tohumu içermesi gibi. Bütün bu süreçlerle o tohum, tedricî bir şekilde ve sürekli olarak bir yenilenme, değişme geçirmektedir ve el-

bette bir hedefi vardır. O tohumun hedefine ulaşma sürecinde ilerlediği, takip ettiği yol nasıl bir yoldur? Dağın zirvesine, belirli bir meyille, daireler çize çize çıkan bir yol gibidir bu yol. O tohumun filizlenip serpilme, gelişip tohumlaşma süreçlerini idare eden o görünmez güç de tabii ki ruhtur. Tohum, organik bir süreç olarak, kendi çizgisinde bizim için hissedilmez başkalaşım-larla (metamorfoz) hayat ve zekânın yüksek biçimlerine doğru bir geçiş varlığıdır ve gerek fizyolojik gerekse organik gelişimi ile şuurunu yaygınlaştırmaktadır.

Bir bitkinin, bir hayvanın, bir mikrobu, bir insanın, yani organik yapıların ve hayatlar tüm varlıkların hayat enerjisini işleyiş ve buluş şekilleri farklı olduğu için yaşam üzerindeki çaba ve araştırmaları da farklıdır. Ama hepsi **BİR'in varlığı olmak nedeniyle, birbirleriyle dayanışma içerisinde o dağın zirvesine doğru yol almaktadırlar.** Hepsî bu yolculukta temel etkiyi ruhtan alırlar; hayat enerjisini işleme becerileri ne olursa olsun. Yani organik yapılarda daha çok zekâ isteyen karmaşık bir sistemde enerji işleyen varlıklar ile basit bir sistemde -diyelim ki bir atomda- enerji işleyen varlıklar arasında görülen fark; gelişme, başkalaşma ihtiyaçlarının farklıdır. Yoksa her ikisinin de hayat kaynağı aynıdır. Tüm varlıklar tekâmül ilkesine-değişim yasalarına uyarak değişirler, ölürler. Değişim ve ölüm ise bir yenilenmedir.

E  
T  
K  
İ  
S  
İ



*İnsanın tekâmümlü spiral şeklinde  
olmaktadır, lineer çizgi hâlinde bir  
tekâmül düşünülemez.*

Varlıklar niçin yer değiştirirler? Değişmek, yenilenmek, başkalaşmak için. Varlıkların kendilerinde kendiliğinden mevcut bulunan bu temel ilkenin sürekli etkisi altında bulunduğu içindir ki varlık, örneğin A şehrine, tatil yerine gezmeye gider. O şehre, o yere gidince tabii ki tekâmül etmiş olmuyor, ama bilgi, görgü ve tecrübesini şu veya bu şekilde artırıyor, sürekli olarak kapasite artırıcı verileri topluyor; bu verileri kullandıkça kapasitesini geliştiriyor. Kapasite geliştikçe ortamlara uyum kabiliyeti geliyor. Uyum kabiliyetinin yüksekliği, varlığın kendine olan hâkimiyetini, enerjileri işleme ve kontrol etme becerisini geliştiriyor. Dinozorlar devrindeki dev bir eğreltiotunun enerji işleme becerisi ile zamanımızdaki bir ağacın enerji işleme becerisi aynı mıdır? Yani diğer varlıklarla yardımlaşma ve dayanışmaları aynı mıdır? Ya da homoerectus ile homosapiens'in zekâları, yani enerjileri işleme ve kontrol etme yetenekleri aynı mıdır? Cevabın hayır olduğu malûm. Bundan 50-100 sene önceki silisyumun enerjileri geçirme becerisinde bir gelişme olmasaydı, bugünün onsuz olunamayacağı görünümü veren bilgisayar yapılamazdı. Tekâmül eğrisinin tatlı bir meyille yukarı doğru sürekli çıkışı nedeniyledir ki 50-100 sene önceki silisyum görülüyor, ama gerçek durum kendisini icraatta gösteri-

yor. Ama silisyumun tek başına gelişimi değildir bilgisayarın yapımına izin veren. Silisyumun gelişmesine neden olan temel etki, her şeyin gelişmesini ve değişmesini sağlamaktadır. Silisyum ve çevresindeki her şey bir bütün olarak gelişip değiştikleri içindir ki bilgisayarlar ortaya çıktı.

## HÂLDEN HÂLE GEÇERİZ

Eski hâllerimiz ile şimdiki hâllerimizi kıyaslayıp "Zaman çok değişti." deriz. Ne demektir zamanın değişmesi? Neden zaman değişince şeyler de değişiyor?

Her hâlimizin bir nedeni, bağlı olduğu bir ilke mutlaka vardır. Sıkıntı dediğimiz şeyi ele alalım. Nedir sıkıntı? Neden sıkıntı denilen hâller vardır, bu hâlleri neden yaşarız? Aynı yemeği 2-3 kere üst üste yemek, yapacak bir şey bulamamak, monoton bir yaşam insanı niçin sıkar? Değişiklik ihtiyacı duyulduğu için.. Değişmek ve değiştirmek bir ihtiyaçtır.

Şartların geliştirilmesi açısından, kendini koruma açısından ya da başka bir açıdan olaylara, olgulara bakıldığında, değişmek ihtiyacını gayet açık olarak görebiliriz. Örneğin, inşaatta kullanılan demir ile vücutta bulunan demir aynı mıdır? Demir önce topraktan bitki vasıtası ile alınarak işlenmiş, selülozik yapıya uyumlu hale getirilmiştir. Yani inceltilmiş, süptilleştirilmiştir. İkinci bir işleniş de bitkinin insan organizması ile teması neticesinde olur. Yani bitki; ağızda başlayan, bağırsaklarda devam eden süptilleştirme hareketiyle bedene uyumlu hâle gelir. Eğer bu süreçleri atlayarak demiri dişlerimizin arasına alacak olursak?! Sonuç malûm, dişler kırılır. Demirin bitki ve insan bedenindeki bu hâllerinin nedeni, demirin değişme ve başkalaşma isteğinden başka bir şey değildir.

Çocuk niçin büyümek ister? Delikanlı niçin isyankârdır? Ana, baba çocuklarını yetiştirirken niçin ebeveynlerinin karışmalarına kızarlar? Hepsinin ana nedeni, içinde buldukları hâlden çıkıp kurtulmak, üzerlerine gelen etkileri beğenmeyip, yetersiz buldukları için, değiştirmek, geliştirmek için... Çünkü **varlık denenmiş değil, kendisinin yaratacağını denemek istemektedir.**

Yeryüzünde çeşitli hâller, olaylar, hareketler vs. şeklinde cereyan eden şeyler, aslında tekâmül ilkesinin etkisi altında meydana gelirler.

Değiştirme, geliştirme, yenileştirme hareketleri tekâmül ilkesinin saçaklanıp yeryüzünde görünmesidir. Kitle hareketlerine de bakılacak olursa göze çarpan şey, içinde yaşanan şartların değiştirilmesi, yenileştirilmesi ihtiyacıdır. Şartlar niçin değiştirilmek istenir, bu ihtiyacın temelinde yatan asıl neden nedir? **Fertler, tek başlarına gerçekleştirmeye muktedir olmadıkları (\*), içinde yaşadıkları toplumun ihtiyaçlarının karşılanması durumunu, yardımlaşma ve dayanışma yasasının etkisiyle, enerjilerini birleştirerek meydana getirmeye çalışırlar.** Toplumsal hareketlerin görünür amacı genel olarak yaşam seviyelerinin yükseltilmesi içindir. Yaşam seviyesinin yükseltilmesi, ilk basamakta maddî ve manevî ihtiyaçların, çağın-zamanın istediği şekle getirilmesi olarak görülür. Bu ihtiyaçların karşılanması, yani yaşam seviyesinin yükselmesi; gelişmeler sonucu oluşturulmuş, zamanın hızına uygun araçlarla ilişkiye geçmek ve bu gelişmelerin insanlar üzerinde meydana getirdiği fiziksel, biyolojik, psikolojik, psişik etkilerini tanıyarak, temas ederek, yorumlayarak, hâller yaşayarak görünmeyen zaman ve mekân üzerinde meydana getirdiği değişimleri bütün olarak yaşamak demektir.

## FİZİK PLÂNDA DEĞİŞİM YARATMA ÇABALARI

Nükleer fiziğin doğa güçleri, genetik mühendisliğinin de kalıtım üzerinde iradeyle yapılan değişimleri bilinmektedir. Bu çabala-

(\*) Niçin birey, toplumun kendisine sunduğunun fazlasına ve değişikliğine ihtiyaç duymaktadır? Çünkü kendisi toplumu yöneten beşerî yasalardan ileridedir. Bu nedenle kendisine biçilmiş olan, ama dar gelen elbiseyi değiştirip topluma uygun olan elbiseyi yaratmak istemektedir. Bunu toplumsal hareket hâlinde ifade etmektedir.

(\*\*) Meselâ Edison elektriği bulduğunda lâmba yapmak aklından bile geçmemiş olabilir. Elektrik enerjisi ampulde kullanılarak ışık enerjisine dönüştürüldü.

rın niçini üzerinde durulduğunda (\*\*) hep aynı temel etki görülür: başkalaşım etkisi. Eldeki bilgiyi çok çeşitli şartlarda deneye tâbi tutarak sürekli olarak işlerliğini, gücünü artırmak, geliştirmek isteği.

Bugünkü bilgimize göre organik yapıların kendilerine ait bilgisi hücrelerde DNA dediğimiz deoksiribonükleik asit dizileri olan çekirdek kromozomlarının içinde depolanır. DNA'nın içinde, yapısındaki kimyasal öğelerin düzenlenişine göre hangi proteinlerin ne zaman ve nasıl oluşacağını düzenleyen bir kodlama sistemi vardır. Bu proteinlerin DNA tarafından koordine bir şekilde üretilmesiyle, bir bireyin vücudu adım adım gerçekleştirilir. Birey bir "homosapiens" olacaktır, bir "homo-erectus" değil. Bu, DNA'nın, kodlama sisteminde düzenleyici olan varlığın bilgisinin geldiği şimdiki durumu da gösterir. Görgü ve tecrübelerle yaşamdan elde edilen bilgilerin fizik yönü kronolojilerden depolanırken, duygu yönü perisprî dediğimiz astral madde-astral beden üzerinde depolanır. Kusursuz fizyonomiye

sahip bir birey kusursuz bir gelişme seviyesinde midir acaba? Yani yüksek duygularla mı yaşıyor? Fedakârlık, sevgi, şefkat, hoşgörü gibi duygular mı hâkim yaşamına? Esneme ve uyum yapma kabiliyeti kişinin yaşamdan elde ettiği duygusal ve mantal bilgilerinin gelişim düzeyini gösterecektir. Varlığın ölüm olgusu ile birlikte fizik, astral ve mantalde depolanmış bilgilerin silinip gitmediği, akaşik kayıtlarda korunduğu (hologramı buna örnek verebiliriz) yeni bir doğum ile bu bilgilerin geliştirilmek üzere, yaşamda deneye koyulduğu açıkça ortadadır. Yoksa doğum ve ölüm, enkarnasyonun gayesi bir tekrardan ibaret olurdu. Böylece, biyolojik üreme, sadece zürriyetin

yaratılışı değil, netice olarak vücut bulan değişikliğin yaratılışıdır. Durum böyle olunca George Bernard Shaw'un dediği gibi kusursuz doğmaya gayret etmek gerekir. Örneğin, kusurlu bir organizma bir anda varlığın ilerleme hâlini karartabilir; ama nispeten geri bir varlık, müttekâmil bir organizma sayesinde bazı parlak yeteneklere sahip olabilir.

**Organik varlığın (bedenin) tekâmülü ile ruhsal varlığın tekâmülü birbirine etki eder.** Organizmanın korunması ve tedricî şe-

kil değiştirmesini ıstırap ve haz sağlar. Ruhsal varlık, yaşam kavgası içinde, maddesel varlığın gerekli olan ıstırap ve zahmetlerini çekecek bilgisini/ilkelere tatbik ederken maddeyi de daha yüksek aşamalara doğru çeker. Dünyada, bedensel ihtiyaçlarının tatmini, elemden kaçıp hazzı kavuşma arayışı, dürtülere uyma tarzında beliren sonuçlar, tekâmül ilkesinin, gelişim, başkalaşım etkisine verdiği cevaplardır. ■

# RUHÇULUK KONGRESİNE BİR BİLDİRİYLE KATILYORUZ

Daha önceki yıllarda da yaptığımız gibi; bu yıl 1-5 Ekim 1995 tarihinde Brezilya'nın Brasilia kentinde yapılacak "1. Dünya Ruhçuluk Kongresi"ne bir bildiri ile katılıyoruz. (\*) Bildirimizin içeriğini aşağıdaki konular oluşturmaktadır:

- A) Türkiye'de Psikik Araştırmanın Tarihi
- B) Türk Spiritüalizmi (Yeni Spiritüalizm)
- \* Spiritüalizmin Deneysel ve Felsefi Yönleri
- \* Ruh Kavramı
- \* İnsan: Doğum, Ölüm ve Ötesi
- \* Tekâmül
- \* Yaradan'ın "Bir"liği
- \* Varlığın "Bir"liği
- \* Varlığın "Bir"liği İlkesinden Varlıksal Eşitlik İlkesine
- \* Her Varlık Sınırsız Ölçüde Seçme

- Özgürlüğüne Sahiptir
- \* Kâinattaki Uyum ve Dengenin Sebebi Seçme Özgürlüğü İlkesi
- \* Varlıksal İradeler Neden Farklıdır
- \* Varlıksal İradeler Birbirlerini Yok Edemezler
- \* Varlıksal İradeler Tek ve Aynı Merkeze Yöneliktir
- \* Varlığın Özündeki Bilgi Tezahür Âleminde Örtülür
- \* Varlık Bildiğinden Sorumludur
- C) Sonuç

Yayınlarımızdan ve konferanslarımızdan bizleri tanıyan okurlarımızın hemen anlamış olacağı gibi; bildirimizin ağırlığını "İnsanlığı Birleştiren Gerçekler" ve "Varlıksal İlkeler" başlıklı broşürlerimizdeki bilgiler oluşturmaktadır. Sonuç kısmında da "YÜCE IŞIK BİLGİSİ" hakkındaki bildiklerimizi özetle aktardık. Sevgili okurlarımızın bilgilerine sunarız. ■

(\*) Kongre hakkında ayrıntılı bilgi Mayıs 1995 sayımızda yayınlanmıştır.

# Gelişim ve Vicdan

*"Realite gelişiminde vicdan, yukarıdan ruhsal etkinin veya geliştirici, tekâmül ettirici etkinin alınmasında bir vasıta olmaktadır."*

Kenan Yılmaz

"İnsanlık tarihi boyunca yine insanlığın gelişimi ile paralel olarak, Yukarısı yani Ruhsal İdare Mekanizması tarafından bilgiler verilmiştir. Yani aşağıdaki, fizik plândaki varlıkların realite gelişimlerine göre hareket edilmiştir."

Realite gelişimi kabaca, varlıkların şuursuz Otomatizma safhasından, yani içgüdüsel hareketlerin ve isteklerin yoğun olduğu bir ihtiyaç skalasından, duygusal hareketlere bağlı istek ve ihtiyaçların yoğun olduğu Duygusal realiteye geçektir. Bu, insanın astral bünyesinden daha çok beslendiği, duyguları üzerinde daha fazla çalıştığı bir safhadır. Daha sonra insan için daha üst bir duygusal merkez olan Vicdan'ın gelişimi ve ona yönelik istek ve ihtiyaçların yoğun ola-

rak yaşandığı vicdanî safha gelmektedir.

Vicdanî safha aynı zamanda, artık, insanın istek ve hareketlerinin farkında olarak, bunun meydana getirdiği sorumluluğu bilerek yaşamaya başlamasıdır. Bundan sonraki safhalar olan Vazife Sezgisi ve Vazife realiteleri ise yine insanda mevcut olan yük-

sek zihinsel, geniş şuursal alanın faaliyete geçmesi ile yaşanan realitelerdir. Nasıl ki bir dağın tepesine tırmandıkça, dağ o kısımlarında gittikçe daralıyor, yani yüzey genişliği azalıyor, aynı şekilde bu realiteye tırmanıldığında, bu realiteyi yeryüzünde yaşayan varlıkların sayısı da azalmaktadır. Bu realiteyi yaşayan varlıklar dünya eğitiminde vazife alan büyük inisiyeler, yani öğreticilerdir. Peygamberler, din kurucuları, yeryüzü hayatını yine vazifesi uğruna açık bir şuurla yaşayan insanlardır. Bizler bu varlıkların sayesinde dünyadaki gelişimimizi bir bilgi sayesinde sürdürmekteyiz.

"Realite gelişiminde vicdan, yukarıdan ruhsal etkinin veya geliştirici, tekâmül ettirici etkinin alınmasında bir vasıta olmakta." Bu vasıta yine insanın kendi bünyesinde bu-

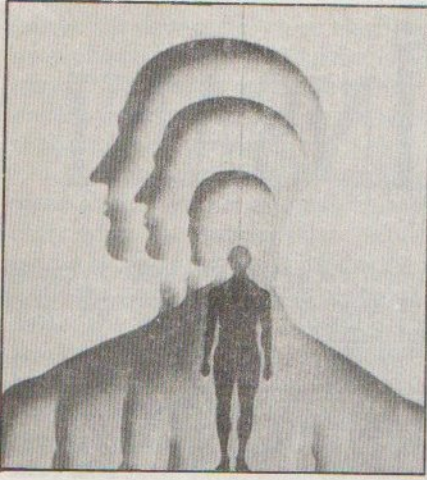
lunan ve yolunu kendisinin açtığı bir Yüksek Duygusal merkezdur. "Bu bakımdan vicdanî seviyesi gelişmemiş yerlerde, ülkelerde, toplumlarda ahlâkî bir gelişmenin, moral bir gelişmenin olması da mümkün değildir."

İnsanın yeryüzünde yaşarken gelişimine hizmet eden araçlar yine onun bünyesinde bulunan, duyu ve duyguları, zihni ve daha yüksek merkezlere ait olan Vicdanî ve Şuur'dur. İnsanın vicdanlı ve şuurlu bir gelişim gösterebilmesi için önce daha alt, yani fiziğe yakın olan fonksiyonlarını tanımaması ve onlar üzerinde yeterince hâkimiyet kazanmış olması gerekir. Vicdanî ve şuuruyla irtibatını sağlayacak bir yol açması ve bu yolu da açık ve temiz tutması gereklidir.

"Vicdan sesini duymayan bireylerin meydana getirdiği toplumlarda gelişme ve ilerleme yolunda büyük ıstıraplarla karşılaşılır."

Tatsız tuzsuz gibi gelen, gel geç hayatın yarattığı sıkıntılı hâl, aslında insanın, özüne ve aslına ait tatbikatları yapamamanın verdiği sıkıntıdır. Yüksek vibrasyonel karaktere sahip olan ruhsal varlık, dejenereasyon ile kullanışsız hâle gelmiş olan deney ve tekâmül araçlarına uyum sağlayamamaktadır. Ruhsal bunalım ve sıkıntının sebebi bu akıştaki kesintiler ve tıkaçlardır.

Yeryüzü hayatını yaşayan insan iki şekilde gelişir. Birincisi kitlesel gelişim ki in-



*Varlığın vicdanî potansiyeli yeterince ortaya çıkmamışsa, körü körüne inandığı şeyler onu geliştiremez.*

san düşünmeye, anlamaya, fazladan bir efor göstermeye gerek kalmadan üstüne düşeni yapar, yani ona ne verilmişse, toplumsal hayat ona ne emretmişse onu yapar. Zaten gitmekte olan bir geminin içindedir ve bu şekilde güvendedir.

İnsanın ikinci gelişim şekli, bilerek iç güçlerini, içsel yapısını tanıyarak gelişmesidir. Bu, insanın İlahî Yaradılış Planı'nın kendisine doğuştan verdiği bir haktır. Bu ikinci yol bireyseldir; kişinin kendisi bir çaba göstermelidir. İnsan vicdanının ortaya çıkabilmesi için bu iki yoldan birinde hızlı veya yavaş ilerlemektedir.

"Varlığın vicdanî potansiyeli yeterince ortaya çıkma-

mışsa, körü körüne inandığı şeyler onu geliştiremez, çünkü tatbikat için vicdanî potansiyelin itilimine ihtiyaç vardır."

Ruhsal enerjii biz vicdanımız kanalıyla alabilmekteyiz. Ruhsal enerji olmayan hiçbir şey hayat bulamaz, faaliyet gösteremez. Nitekim bir cihaz yaparız; onu en ince ayrıntısına kadar

tasarlarız ve inşa ederiz ancak o cihazın çalışması ve fonksiyon görebilmesi için, ona uygun bir enerjinin devreye girmesi ve onu beslemesi gerekir. Bunun gibi, vicdanî potansiyelin itilimi olmadan insan yeryüzünde gerçekten insan olarak yaşayamaz.

**"E**ğitimle, öğretimle veya bilgiyle insan gelişemez, bunlar ancak kendinde

bulunan birtakım cevherlerin ortaya çıkmasına yardımcı olurlar." İnsan yeryüzüne doğumuyla birlikte, kendisinde, çevrenin de etkisiyle (içinde bulunduğu aile, sosyal çevre,

eğitim vs. bir kişilik geliştirir. Bu kişilik yeryüzü hayatını devam ettirmek için gerekli olan bir husustur. Yine doğumuyla birlikte getirdiği karakter yapısı ile beraber (sevgisi, şefkati, elciliği, yardımlaşma kabiliyeti vs.) ile kişiliğini kullanarak kendinde bulunan yetenekleri tatbik eder.

"İster ferdî olsun, yani bireye ait olsun, ister topluma ait olsun, vicdan sesinin duyulması ve ona göre hareket edilmesi meselesi, tekâmülün çok büyük bir işaretidir, işareti taşlarından bir tanesidir, ulaşılması gereken bir noktadır."

Eğitimin verdiği bilgileri olduğu gibi kabul edip, aklımızı ve vicdanımızın süzgecinden geçirmeden kabul edersek, bunlar bizim gelişimimize engel olabilirler. "Bir görüş içinde sıkışıp kalmak vicdanın rahat hareket edebilmesine ve dolayısıyla insanın gelişimine engeldir." Biz bunu kısaca taassup olarak adlandırıyoruz.

"Hoşgörü, insanların birbirlerini anlamalarını ve birbirlerine bilgi aktarımında, tecrübe aktarımında bulunmalarını sağlar ve bu alışveriş ile insanlar birbirlerini daha çok geliştirirler, beraber gelişirler." ■

# DUYURU

Ruh ve Madde Derginiz, Eylül 1995'ten itibaren 60.000 TL. olmuştur. Yıllık Abone bedeli; Yurtiçi 720.000 TL., Öğrenci 580.000 TL., Yurtdışı 144 DM.'dir.

# DEĞİŞİM İNSANI

\* Elvan ÖGÜT \*

**I**NSAN bazen kendisini içine düşürdüğü karanlıktan kurtaran, ona canlılık veren, içindeki ümit ışığını tekrar yaktıran, kendine güven duygusunu alevlendiren, aslında kudretli bir varlık olduğunu tekrardan hissetmesini sağlayan bir pırıltı yakalar. İşte bu pırıltı, insanın zor anlarında, tam "her şey bitti" derken karşısına çıkarır. Aslında biten hiçbir şey yoktur, ama içimizin karanlıklaşmasından dolayı biz öyle zannederiz ve bu durum, giderek ümidimizi kaybetmemize neden olur.

Fakat karşılaşılan tüm zorluk, ıstırap, baskı ve sıkıntıların amacı aslında insanı tüketmek değildir. Aksine tüm bunlar, insanın içinde bulunan o yüce ışığın ortaya çıkması için vardır. Yani amaç, tüm maskelerin ardına gizlenmiş gerçek ben'in ortaya çıkarılmasıdır. İstırap dediğimiz o duygular ise insanın, maddenin cazibesinden sıyrılmaya yardımcı olmaktadır. Ve karşılaşılan tüm zorluklar insanın olgun yanının ortaya çıkması için insana eşlik etmektedir. İçimizdeki ışığı kaybetmemize neden olan ıstıraplar, zorluklar değil, aksine kendi içimizde yaşadığımız samimiyetsiz duygularımız, maskelerimiz ve kendimize söylediğimiz yalanlardır.

İstırap hayatımız boyunca diz dize yürüdüğümüz kardeşimizdir. Çünkü bize yardım etmektedir.

"Fakat insanın içindeki ışığın ortaya çıkması için bu kadar çileye, ıstırapa ne gerek var?" diye pekâlâ sorulabilir.

Ama şu bir gerçek ki, dünya insanının içinde bulunduğu ataletten, rehavetten, uyku hâlinde kurtulması rahatlık, kolaylık ve neşe içinde olamıyor. Rahatlık, insanın içinde bulunduğu uyku hâlinin giderek daha

da artmasına yardım etmektedir ve onu, giderek kendi iç varlığının ışığından uzaklaştırmaktadır.

Ama yine de zorlukların uyanışımıza müdahale etmesini istemiyorsak, biz kendi uyanışımıza hizmet edebiliriz. Eğer gerçek anlamda bunu başarabilirsek, o zaman ıstıraplarla uyandırılmamıza gerek kalmaz.

Fakat bu uyanışı sağlamak o kadar da kolay değildir. Çünkü bizim her zaman için daha fazla çaba sarf etmemiz, kendimizi aşabilmemiz, sınırlarımızı zorlamamız ve kendimizdeki gerçek potansiyeli ortaya çıkarabilmemiz için Dünya da bize olanca hızıyla yardım etmektedir. Bu yardım ise; maddenin giderek cazibesini arttırmasıyla olmaktadır. O bunu, bizi daha fazla güçlendirmek için yapmaktadır.

Biz bu durum karşısında her iki yolu da seçebiliriz. Dünya'nın cazibesine de kapılıp gidebiliriz, kendimizi aşıp, dünya ile madde ile dost olup, onun yardımlarına kucağın açarak, bilginin ışığının varlığını ışıklandırmasını da seçebiliriz. Bu tamamen bize ait bir seçimdir.

Dünya bir sınav alanıdır. O, içinde her türlü etkiyi barındırır. Bizler duygularımız kanalıyla bu etkilerle muhatap oluruz ve bilgi ediniriz. Dünya'nın her türlü etkisine karşı uyanık kalabilmek bizim elimizdedir.

Bu uyanıklığı sağlamak için neler yapabiliriz?

Öncelikle, normal yaşantımız sırasınca da bir şuur bulanıklığı ve uyku hâli içinde olduğumuzu kavramalıyız. Eğer bunu kavramazsak, ışığa doğru adım atmamız mümkün olamayacaktır. Işığı görebilmeyi istemeliyiz ki, bu da normal uyanık hâlimizdeyken, aslında uyumakta olduğumuzu kabul etmekle olabilecektir. Evet,

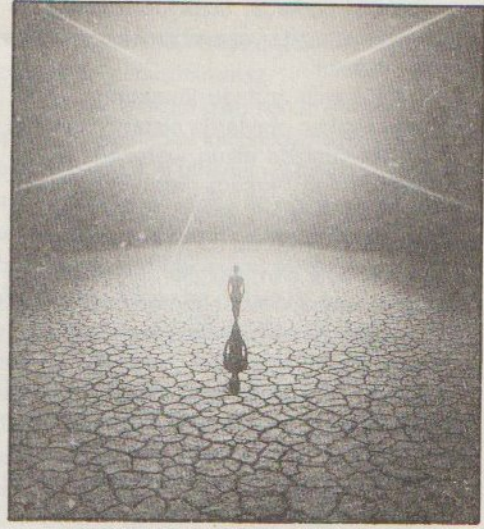
uyumaktayız, çünkü hayat içerisinde gerçekten her anımızın farkında olarak, idrakli ve şuurlu bir şekilde yaşadığımızı söyleyemeyiz. Çoğu zaman dalgalarla beraber oradan oraya savrulup gideriz ve hayat bizi istediği yöne doğru sürükler.

O hâlde uykuda olduğumuzu kabul ettikten sonra, hemen ardından atılacak bir diğer adım, bu uyku hâliinden kurtulmayı, ışığa kavuşmayı ve değişimin hızına ayak uydurabilmeyi çok derinden istemek olacaktır. O hâlde, gerçek varlıksal isteğimizle, dünyasal şuurumuzun isteği birbiriyle uyumlu bir hâle gelmelidir. Çünkü biz değişmek için dünyada bulunuyoruz. Bizler değişimi kendi bünyelerimizde taşıyan varlıklarız. Fakat maddenin cazibesine kendimizi kaptırıp bu değişimi yavaşlatıyoruz. Oysa maddeyle dost olursak ve bilgiye uzanırsak, o zaman bu değişimi hızlandırmamız da mümkün olabilecektir.

Maddeyle nasıl dost olacağımıza gelince, öncelikle duygusal varlıklar olduğumuzu göz önünde bulundurmalıyız. Duygular bizim Dünya'daki en önemli bilgi edinme aracımızdır. Bütün izlenimleri duygular aracılığıyla ediniyoruz. Onlar olmadan bilgi edinemeyiz.

Ancak maddeyle dost olabilmemiz için duygularımızı kontrol altına almalıyız. Çünkü duygular kontrol edilmediği zaman sağlıklı bilgi edinmemizi engeller ve bizim Dünya maddesinin cezbedici etkisi altına girmemizi kolaylaştırır. Kontrolsüz duyguları, freni patlamış, kontrolden çıkmış bir arabaya benzetebiliriz. Her an bir yerlere çarpma tehlikesi söz konusudur. Duygusal insanı, her türlü maddî etki mıknaş gibi kendisine çekmeye başlar ve eğer kontrol elde edilmezse, giderek daha zayıf düşülür ve maddenin esiri olmak kaçınılmaz olur. Bu ise iç varlığımızdan giderek uzaklaşmamız demektir.

Kontrolsüz duygular, aynı zamanda kontrolsüz istekler demektir. İsteklerimize baktığımız zaman ise, genel olarak onların kabuklaşmış birer alışkanlık olduğunu görüyoruz. Yani isteklerimizin gerçek ruhsal



### Değişen insan, bedenli hâldeyken ruhsal kanunları uygulayabilme gücündeki insandır.

ihtiyaçlarımızın karşılanması yönünde değil de, egonun tatminine yönelik olduğunu görüyoruz. Oysa alışkanlık hâline gelmiş her şey bizim için kabuklaşmış bir nokta demektir. Ve alışkanlıklar her ne türde olursa olsun, insanın kendini sınırlandırmasına sebep olmaktadır. Bu sebeple yaşantımız içerisinde hiçbir şeyi alışkanlık hâline getirmemeye özen göstermeliyiz. Her alışkanlık, ayağımıza bağlı bir zincir gibidir ve bizi atacağımız her adımda geri çekecektir.

O hâlde değişimi yaşamamıza en büyük engellerden biri de çeşitli yönlerden, çeşitli dış etkilerin sonucunda kendimizde oluşturmuş olduğumuz kabuklaşmalardır. Gerek mantal olarak ve gerekse fiziksel olarak kendimizde oluşan bu kabuklaşmalar bizlerde çeşitli dirençler oluşturmakta ve varlığımızda yaşayacağımız değişimi zorlaştıracak unsurlardan birisi olarak karşımıza dikilmektedir. Çünkü dirençler bizim esneklik ve uyum yeteneğimizin gelişmesine ket vurmaktadır. Yeniye uyum sağlamak ise, ancak esnek ve uyumlu bir zihin yapıyla mümkün olabilecektir. O hâlde, di-

rençlerimizi ne kadar fazla kırabilirsek, değişimi bünyemizde yaşayabilmemiz o kadar kolay olacaktır.

Değişimin zorluğu karşısında olsun, karşımıza çıkan olaylarda olsun, insanlarla olan ilişkilerimizde olsun, vereceğimiz kararlarda olsun, kısaca atacağımız her adımda varlığımızın derinliğinden gelen o duru sesi dinlemek en sağlıklı yol olacaktır. İnsanın iç sesi yani sezgileri hiçbir zaman yalan söylemez, fakat egomuz bizi her zaman yanıltabilir ve eğer izin verirse, giderek daha baskın çıkar.

Hayatın ve değişimin her türlü zorluğu karşısında, eğer içimizdeki değişim isteği çok güçlüyse, hiçbir güç bizim değişimi yaşamamıza engel olamayacaktır. Fakat içimizdeki en ufak bir şüphe bile bizi hedefimizden uzaklaştırmaya yetecektir. Hayatımızın her anı için geçerli olabilecek ilke; **sezgisel olarak doğruluğuna inandığımız her neyse, ona ulaşmak için çabayı asla elden bırakmamak** olmalıdır. Çünkü insanı işiğe ve bilgiye ulaştıran, samimî çabalarıdır. Hayat içerisinde sürekli çaba içinde olmamız, bizim, maddenin etkisi altına girmemizi de engelleyecektir. Buradaki çaba, kuru kuruya harcanan fiziksel veya zihinsel çaba değildir. İnsana yardımcı olacak çaba, şuurlu, maksatlı, idrakli, uyanık

ve sezgisel bir çabadır. Yani sadece bedenin, egosal ihtiyaçların tatmini yönünde bir çaba, insanın değişimini yavaşlatmaktan öteye gitmez. Oysa gerçek ruhsal ihtiyaçlarımızı sezmeye, anlamaya ve keşfetmeye çalışıp, çabalarımızı bu yönde geliştirmenin yollarını aramalıyız.

Gerçek ihtiyaçlarımızı keşfetmeye başladıkça, bakış açımıza göre, maddenin detayları da yavaş yavaş bizim için engel olmaktan çıkacaktır.

Detayların bizi yolumuzdan alıkoyamaz bir hâle gelmesi demek, bizim gerek duygular olarak ve gerekse mantal olarak, küresel bir anlayışa doğru ulaşmamızı sağlayacaktır ki, bu da giderek iç varlığımıza yaklaşmamız demektir.

Yazımızın başında tüm bunları yazmamıza yardımcı olan, içimizi aydınlatan ve bize ümidimizi yeniden kazandıran o küçük pırıltıların en zor anlarımızda dahi bize ışık tutacağını unutmayalım ve değişim yolunda önümüze çıkan her türlü zorlukta bize yardımcı olacağından emin olalım. Çünkü o küçük pırıltılar bize **varlığımızın derinliklerinden ve asıl ait olduğumuz** yerden gelmektedir.

"Aradığınızı arayıp bulana kadar aramayı sürdürünüz."

Thomas'ın İncili ■

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİNDEN

## KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● **SALI KONFERANSLARI** (Saat:19.00-20.30)

5 EYLÜL	Astral Seyahat	.....	Tülin ETYEMEZ
12 EYLÜL	Anahtar Bilgiler	.....	İsmet YALÇIN-Ercüment KAYA
19 EYLÜL	Parapsikolojik Fenomenlere Çeşitli Yaklaşımlar	.....	Günay YALÇIN
26 EYLÜL	Reâlîyeler ve Görecelilik	.....	Emre ÜLKER

Yer: Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği,

Necatibey Cad. No: 72/7 06430 ANKARA Tel: (0312) 229 54 46

**NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.**

# META FM 105.6

DİNLEYİNİZ, DİNLETİNİZ...

**Bilgi Çağının Radyosu**

# BİR YAŞAMBİLİM NOTU

İnal Cem AŞKUN

## GENÇ BİREYİN 21. YÜZYILA HAZIRLANMASI

**S**ON yaşambilim söyleşimizde, yaşambilim kayıtlarından örnekler vermiştik. Bu söyleşimizde, özellikle gençler için bir yaşambilim notu "düşmeyi" yeğledik. Bundan böyle olağan yaşambilim konuları arasında, zaman zaman yaşambilim notları da düşmeye çalışacağız. Şimdi üzerinde duracağımız NOT; bilinci gelişmiş birçok genç bireyin "zihnini" uğraştıran sorun veya "sorunsal": Bir Genç Birey Olarak 21. Yüzyıla Nasıl Hazırlanacağız?

Daha önceki söyleşilerimizde, yaşambilimi tanımlarken, insanın özkişisel yaşamının yönetim ve iletişim sorunları, konuları, yorumları vb. ile uğraşan bilim alanı demiştik. Bu tanımın şimdiki yaşambilim notunun konusuyla bağlantısını kuracak olursak; o vakit gencin gelecek yüzyılda özkişisel yaşamını nasıl düzenlemek; bu yaşamı hangi iletişim ortamlarında nasıl yönetmek durumunda kalacağı sorusu apaçık ortaya çıkmaktadır.

Teknolojinin baş döndürücü bir hızla ilerlediği; başta ahlâk olmak üzere birçok alanda değer yargılarının durmaksızın değişip, toplum kurumsal yapısının eskidiği; bir türlü yenilenemeyişinin neden olduğu "kargaşalı" (anarşik) toplumsal ve bireysel karşısında; gelecek yaşamı 21. yüzyılda bulunan şimdinin gençlerinin, kendilerine tutunacak bir veya birkaç ya-

sam noktası bulma kaygısını taşımaları kadar doğal bir olgu düşünülemez.

Özellikle bizim gibi, henüz ekonomik ve toplumsal gelişmesini tamamlamamış; bilimi henüz toplumsal ve bireysel yaşamına sokamamış ülkelerde, sorun daha da ağırlaşmakta; çözümlerimizde geçireliliğini kaybetmiş dine bağlı "inanç değerlerinden" medet umularak, aslında çağın hızına bu değerlerle ayak uydurulamayacağı bilindiği hâlde; yine de "hiç yoktan iyidir" gerekçesiyle, sonuçsuz, giderek zararlı "tutunma" çabalarına girilmektedir. Burada ATATÜRK'ün çok değerli bir sözünü anımsamakta yarar vardır, şöyle ki: "Uygarlık öyle bir ışıktır ki; ona yabancı kalanı yakar."

**Gencin gelecek çağda yaşayabilmesi, ayakta kalabilmesi, sadece dış yaşam çevresindeki uygarlık koşullarına uyması değil; özkişisel yaşamında da uygar insan olma ortamını yaratıp, bunun yönetim ve iletişim düzenini kurmasına bağlı kalacaktır.** Kuşkusuz burada, günümüzün değişik toplum ve kültürlerinin, farklı sınırsal ortamlarında yaşayan gençlerine, gelecek yüzyıla hazırlanmada, bazı "öneri reçeteleri" vermemiz olası değildir. Çok çeşitli yaşam koşulları içindeki insanları tek çerçeveye alıp, yaşamlarını belirlemenin düz mantıkta bile yeri yoktur. Ancak bu konuda bazı soruların yardımına başvurulabilir ki; aşağıda böyle bir yola girilmiştir. Umarız gençlerimize yararlı olur.

## 21. YÜZYILA HAZIRLANAN GENCİN KENDİ YAŞAMIYLA İLGİLİ OLARAK YANIT BULMASI GEREKEN SORULAR

**1- GENÇ,** nasıl bir aile kültürü içinde yetişmiştir? Ailenin içinde bulunduğu toplumsal sınıfın yaşama bakışı, yaşamdan beklentileri, yaşam amaçları ve çocuk yetiştirme tutumları nedir? Kısacası ailenin, içeriği ve sınırları çizilebilen bir yaşam düşüncesi ya da felsefesi var mıdır?

2- GENÇ, ailenin kültürel ortamı ve içinde bulunduğu toplumsal sınıfta ne kadar uyum içindedir? Birlikte olduğu noktalar nelerdir? Ayrıldıkları noktalar nelerdir? Ayrıldıkları noktalar nasıl belirtilebilir? Bunların nedenleri nasıl açıklanabilir?

3- GENÇ, bugüne kadarki yaşamında içinden ve dışından gelen, hangi etki ve kültürel iletilerin içinde kalmıştır? Bunlardan rahatsız oldukları hangileridir? Kurtulmak için çaba göstermiş midir? Bundaki başarısını nasıl tanımlayabilir?

4- GENÇ, aile dışı yaşam ortamlarında; örneğin arkadaş çevresinde, iş yerlerinde, okullarda vb. ne gibi yararlı etkiler altında kaldığı kanısındadır? Zararlı etkilerden kaçınmak için bir çaba göstermiş midir? Gösterip gösterememesi hangi etkenlere bağlı kalmıştır?

5- GENÇ, bugüne kadar, toplum yaşamına bir "meslek" edinme amacıyla katılma tutumu izleyebilmiş midir? Kendisine bu konuda yakın ve uzak çevresinden ne gibi öneri, telkin, baskı vb. etkilerde bulunduğu kanısındadır? Kendi yolunu seçmede bağımsız bir kişilik ortaya koyabilmiş midir? Koyamamışsa, kendine göre bunun nedenleri nelerdir? Kişilik noksanlarını gidermede birtakım çabalara girişme gereğini duymuş mudur? Bazı çaresizlikleri olmuştusa, bunları nasıl açıklayabilir? Hiç çözümleri üzerinde düşünmüş müdür?

6- GENÇ, "para kazanmak", "iş edinmek", "meslek edinmek" arasındaki farkları görebilmiş midir? Para kazanmak için ilk öğretimin, iş edinmek için orta öğretimin yeterli olacağını bilmekte midir? Bilim kültürüne bağlı meslek edinmenin iyi bir yüksek öğretim ve eğitim sonucu gerçekleşeceğinin ne derece bilincindedir? Böylesi bir bilincin, insanlık yolunun "düşün-

cede bağımsızlık", "ruhta özgürlük", "kişilikte özerklik" kapılarını aralamak anlamına geleceğini hiç düşünmüş müdür?

7- GENÇ, bugüne kadarki yaşamında hangi arzularını gerçekleştirme peşinde koşmuştur? Hayalleri, idealleri olmuş mudur? Olmuşsa bunları gerçekleştireceğine inanmış mıdır? İnanmamış veya düş kırıklıklarına uğramışsa, bunların kendince nedenleri nelerdir?

8- GENÇ, çevresini kuşatan ortamda ve Türkiye'nin ekonomik, siyasal, hukuk, eğitim vb. koşullarında kendisine, amaçlarına ne gibi bir çıkış yolu görmektedir? Başkalarıyla karşılaştığında, kendisini hangi bakımlardan şanslı, hangi bakımlardan şanssız görmektedir? Şanssızlıkları aşmada neleri düşünebilmektedir?

9- GENÇ, ülkemiz toplumsal koşulları içinde ve akranlarıyla da karşılaştırmalı olarak; şimdiki olanaklarıyla kendisine bilgi, beceri, yetenek, kültür olarak neleri kazandırabileceği kanısındadır? Önünde ne gibi engeller görmektedir? Bunları aşmada bazı düşünceleri edinebilmiş midir?

10- GENÇ, bugüne kadar yaşamında kimlerden, ne gibi yardımlar görmüştür? Kendisini destekleyecek bir çevre oluşturmada, birtakım çabalara girişmiş midir? Eğer böyle bir çabası olmamışsa, bunun kendisinden ve kendi dışından kaynaklanan nedenleri nelerdir? Bunları nasıl aşacağını düşünmektedir?

Yukarıdaki sorular gencin yaşam yolunu aydınlatmada örnek olarak düzenlenmiştir. Kuşkusuz başka sorular da düzenlenebilir. Önemli olan, gencin yaşam yolunu çok iyi görüp, bu yolda ilerleyebilmesi için hangi güç ve olanakları edinmesi gerektiğini anlayıp, bunları sağlama çabasına girişmesidir. ■

KKTC METAPSİŞİK ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN

## KONFERANS DUYURUSU

● **SALI KONFERANSLARI** (Saat:19.00-20.30)

19 EYLÜL Mutluluk Yardımlaşmayla Doğar ..... Hasan YALKIN BOYACIOĞLU

26 EYLÜL Neden Tekrar Doğuyoruz? ..... Cavidan BOYACIOĞLU

Yer: **KKTC Metapsişik Araştırmalar Derneği**, Hürriyet Cad. No:27 GİRNE/KKTC

Tel: (0392) 81 52205

**NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.**

Ruh ve Biliminin Türkiye'deki Önderi ve Kurucusu  
Üstad Dr. Bedri RUHSELMAN'ın  
1948 Yılında Ankara Dil-Tarih-Coğrafya Fakültesi'nde  
Verdiği Konferans Dizisi...

# RUH ve KÂİNAT

\*Dr. Bedri RUHSELMAN\*

**S**ÜKÛNET hâlindeyken gayet tabii dümdüz bir hat çizer. Bunun hareketi yok ki, duruyor. Medyum Daniel Douglas Home, gayet kuvvetli medyomdur. Home önceden arz ettiğim Eusapia Palladino'dan daha kuvvetli. Öyle ki çok orijinal bir vakası var. Bir oda, odanın içinde balkon kapısı var. Öbür tarafında da pencere var. Trans hâlindeyken buradan çıkıyor. Fakat pencereleri açık tabii. Çıkıyor, balkondan aşağı düşecek. Yüksek bina. Buradan çıkıyor, köşeyi dönüyor, pencereden içeriye giriyor... Oluyor, kolayca çıkıyor ama bize anormal geliyor. Gayet tabii ben buraya bunları izah etmek için gelmedim... Fakat vaka olarak, rapor olarak, gözlem olarak bilim adamlarının fotoğraflarıyla, imzalarıyla tespit edilmiş bir vaka var. Eğer bana inanmıyorsanız, gidin o üstatlara, tenkit edin. Onlarla gırtlak gırtlığa gelin.

Şimdi; bu adam geliyor, parmağını kürsünün üzerine koyuyor. Dikkat buyurun, tekrar ediyorum. Kürsüden ta o ibreye geçinceye kadar, nelerin olmaması lâzım? Bir hikâye var. Müsaadenizle anlatayım; zaten hikâyeyi biliyorsunuzdur, kısacak.

Nasrettin Hoca birisiyle bir bahse girmiş. Sabaha kadar sen mi durursun, ben mi dururum? Nasrettin Hoca, zavallı çırılçıplak sabaha kadar soğukta dağın tepesinde duruyor. Öteki evine gitmiş yatmış. Aralarında ziyafet bahsine girmişler. Sabahleyin öteki yatağından

(Geçen Sayıdan Devamı)

çıkılmış; gitmiş. "Yahu durdun mu?" demiş. "Durdum." demiş. "Ben de durdum." demiş. (Durduğu falan yok tabii.) Ee, peki, dağın başındayız, ta iki kilometre uzakta ışık vardı, yanırıyordu. Ben karanlıkta uzakta, sen gidip ısındın. Şimdilik hikâyeye bu. Oradaki ibrenin oynaması için, Nasrettin Hoca'nın oradan ısınmasını kabul etmek lâzım.

Burada evvelâ, adamın elinin kuvveti aradaki çubuğa aksedecekti. Yani elinin kuvvetiyle çubuk oynayacak. Gidecek ve oradaki şeye, sıvının içerisine batmış olan tabak tazyik yapacak. O çubuk sıvıyı harekete geçirince, koskocaman tencere yahut kap, o sıvının titreşimi ile o kabı titretecek. O kabın iteklemesi ile izler çizilmeye başlayacak. Öyle şey olur mu? Olmaz tabii. O da olmaması için yapıyor zaten, âlim adam. Ama o da aldanıyor bakın. Zaten ben bunu tenkit etmek için bu misali verdim. Biz bunu kabul etmiyoruz. Şimdi bu kadar gürültüye ne lüzum var? Bu animik bir hadise. Hadi bunu ispat ettin. Böyle ruh ispat edilmez. Zaten bizim davamız o. Böyle olmadığı içindir ki, bir türlü akademiye giremiyor. Ne oluyor? O adamlar "Ruhları ispat edeceğiz" derken, metapsişik diye ispiritizmanın başına bir konu hediye ettiler oturdular. Şimdi, eski materyalistler metapsişik namı altında "Ruh yoktur" diye bas bas bağırıyor. Tabii yok. Yahu dava orada değil ki.

Bunun gibi birçok hadise var. Arz etmek

istediğim mesele başka. Bu hadise ispiritik hadise değil. Bu hadise tamamıyla animik hadise, fakat aynı zamanda da ispiritik unsur var. Şimdi onu arz etmek istiyorum.

## CATHY KING OLAYI

Meselâ, bir kadın medyomla çalışırken, günün birinde genç, sarışın bir kadın celsede peydah oluyor. Bir yerden geliyor işte. Evvelâ duman hâlinde. Sarışın, gayet güzel, muhteşem bir kadın. Hepsî şaşırılmış durumda. Celsede 6-7 tane âlim var. "Kimsin sen?" diye soruyorlar. "İsmim Cathy King." Fakat hepsi aşık, hayran. Oradaki âlimlerden bir tanesinin en ihtiyarı, dehşetli tutkun. O kadar tutuluyor ki, adamaçımız haftada 2-3 defa celse yapıyor. İple çekiyor. İşine gücüne gidemez oluyor. İlmî tetkikatı unutuyor. "Aman Cathy gelse de, karışılacak" diye, bütün dava böyle. Ondan sonra Cathy buna ihtarlarda bulunuyor.

Bu bir realitedir. Ben kınamıyorum, hiç kimseyi eleştirmiyorum. Kitaplarda da bu mevcuttur. Hikâyesi malûmdur, birçok kitaplarda yazmıştır.

Ondan sonra, Cathy diyor ki: "Buna dikkat ediniz, ben buraya başka bir vazifeyle geldim. Sizi ben de seviyorum ama sizin telâkkinizle, sizin gözünüzle sizi sevemem. Onun için kendinize geliniz." Adam aşık, bitmiş artık. Düşünür mü onu! Nihayet 3 sene devam ediyor bu. Cathy 3 sene mütemadiyen bu toplantıya geliyor ve geldiği zaman saatlerce duruyor. Hatta bazen öyle oluyor ki, kendi çocuklarına bile bazı nasihatler veriyor. Saatlerce oturuyor elçlerinde. Âlimler de oturuyorlar. Kimisinin elini sıkıyor, kimisine bir lâkırdı söylüyor, kimine de bazı nasihatlerde bulunuyor. Böyle geçiyor. Uzun tafsilata girmiyorum, çok muazzam bir şeydir. Bir vakadır bu. Bir defa muhtelif fotoğrafları var elimizde. Rogen Filt fotoğrafta ayakta duruyor. Fotoğrafta beraber çıkmış. Bazen el ele vermişler. El ele veren kim, medyom falan değil. Crookes, kocaman âlim işte. O meşhur el ele vermiş. Bazen bakıyorsunuz, Cathy King celsenin ortasında başını kaldırmış. Medyom bu sırada nerede? Medyom, sırt üstü yatmış trans hâlinde. Acaba medyomun ektoplâzması mı bu? Hiç şüphesiz medyomun ektoplâzması.

Cathy King'in bedeni değil. Ruhların öyle bedeni olmaz, öyle şey olmaz.

Şimdiden oraya pek girmek istemiyorum çünkü çok nazik bir mevzuu bu. Medyomluğun, neospiritüalizme göre izahı diye bir açarsam, 6 çeyrek kısımlık bir konferans tertip etmek lâzım. Şimdi oraya girmiyoruz. Temas etsem de fena. Çünkü ya bitirmeli ya başlamalı. Onun için ben kısa keseceğim. Prensiplere göre izah edeceğim.

## MADAM BLAVATSKY

Biz buna medyom ruhu diyelim. "Ama nasıl oluyor bu?" Medyomun ruhu vasıtasıyla oluyor hiç şüphesiz. Düşünelim, bu animik bir safha mı? Yalnız animik bir safha mı? Yalnız ispiritik bir safha mı? Bilmiyoruz ki! Geçen konferansında onu da arz etmişim. Böyle vakalar çok var. Meselâ Madam Blavatsky'yi ele alalım: Madam Blavatsky de medyomdur. Fakat medyom değildi. Belki medyom olabiliirdi ama, dünya işlerine o kadar bağlanmış ki, kendisinde ektoplâzma çıkartma kudreti olduğu hâlde, bunu katiyen öbür âleme vermiyor, kıskanıyor. Bütün meşguliyeti dünya işleriyle. Bu kadıncağыз sayesinde, Amerika'da kocaman, muazzam bir teozofi derneği kuruldu. Ondan sonra aktif, cemiyet kadını. Dünya işleriyle binlerce, onbinlerce bilgi topladı. Bir ekol ve lamalarla alâkası olduğundan bahsetti ve dünyayı allak bullak etti. Şimdi dünyada bir teozofi ekolü var. Bu kadının dehşetli bir ektoplâzma çıkarma kabiliyeti var. Zaten bununla ortalığı allak bullak etti ya! Yalnız olsaydı kimse kulak vermezdi. Ne yapıyor? Meselâ şimdi odaya oturuyor. "Şimdi Kremasa gelecek" diyor. Kremasa ölmüş değil. (İsmi yanlış söyleyeceğim. İsmi ezberlemeye lüzum yok.) Hayatta olan insanları çağırıyor. Meselâ Wilson diyelim. Bakıyorlar ki Wilson içeriye geliyor. Sahneye çıkmış bir aktör gibi tebensüm ediyor. Referans yapıyor, çekip gidiyor. "Falanca 'X' geliyor" diyor. Meşhur adamlardan bir tanesi. Herkes tanıyor ve bakıyorlar kapı açılıyor. Mütebensüm bir simayla giriyor. Her celsede böyle 8-10 meşhur simayı getiriyor. Materyalize ediyor ve koyuyor. Eee, bunların

hiç birisi onlar değil, öyle bir şey yok. Bunları tamamıyla bu kadın kendi ektooplâzmasını fizyolojik yollardan, (Charles Richet'in dediği gibi) biyolojik yollardan egzejere ediyor. Dışarda teksif ediyor. Teksif ettikten sonra kendi imajinasyonunu (yani kendi imajinasyonuyla meydana getirdiği imajları) formpanse ediyor. Bu neye benzer biliyor musunuz? Bunun en basit misalini heykeltraşlarda görüyoruz. Bunu imajine etti ve o imajı çamura aksettirdi ve heykel meydana çıktı. İşte çamur yerine, bu ektooplâzmayı alıyor, çamur gibi bir heykel hâlinde meydana getiriyor. İşte bununla ruhun alâkası yok. Böylesi de var.

Teacrûbe yapan medyomda böyle bir kabiliyet olabilir. Olabilir ama, böyle değil. Şimdi böyle olmamasının muhtelif delilleri var ki, bunlar ayrı ayrı yapılmıştır. Şimdi onlara geçmiyorum. Mevzumuz o değil. Velhasıl bu ilmî delillerin ortaya konmasıyla, bunun tamamıyla dışardan gelme bir unsur olduğu anlaşılacaktır.

## EKTOPLÂZMA ÜZERİNDEKİ ÖLÇÜMLER

Fakat şunu da aktarmak istiyorum: Wilhem Kurz stetoskobu koyup kalbini dinlemiş, ciğerlerini dinlemiş. Ciğerleri gayet sağlam. Kalbi şu kadar atıyor, kalbinin şurasında şu var veyahut yok. Nabızı saatte şu kadar atıyor vs. Velhasıl lâboratuvar tetkikatı bir insan üzerinde nasıl yapılıyorsa, bütün araçlar bunu tespit etmiş. Ortaya koymuş ve raporu da çıkarmış.

Bu hikâyeyi bitiriverelim. O kadıncağız üç sene sonra diyor ki: "Artık ben gideceğim, vazifem bitti. Öğreteceğimi öğrettim. Anladınız zaten. Ruh vardır. Zaten bu maksatla gelmişim" diyor. Âlime de, "Sen dünya çapında bir adamsın. Ben de bunun için vazifelendim ve vazifem bitti. Gidiyorum artık" diyor. Bunun üzerine en evvel atılan o zavallı âlim oluyor: "Rica ederim bir celse daha kal." Nihayet "Hatırın için bir celse daha kalayım" diyor. Onlara bir randevu veriyor. İşte o veda celsesi gayet hazindir. Ondan sonrasını o kiptan da okuyabilirsiniz. Anlatayım mı?

Hazırlanıyorlar. Bilhassa o âlim, eline bir bıçak alıyor. Herkes iyi kıyafetini giyiyor,

siyah elbiselerini ve Cathy o zamana kadar görülmemiş letafet ve dekolte bir tuvalet içinde giriyor. Saçları dökülmüş, taranmış, zarif bir şekilde içeri giriyor. Bunu tasvir eden (rapor eden) zat, "Hakikaten dünyanın en güzel kadını oydu" diyor. "Sarışın, mavi gözlü vs." Ewelâ hepsinin elini tutuyor. Ayrı ayrı onlara nasihat veriyor. Kimisinin hayatî hususiyatına ait bazı şeyler, sıkıntısı olanlara teselli veriyor. En nihayet, "Ben kısa kalabileceğim. Bu benim için gayet tabii bir geliştire. Artık çekiliyorum. Fakat önce size bazı hediyeler vermek istiyorum." diyor. Makası alıyor, saçından parçalar kesiyor, veriyor. Eteğinden kesiyor, veriyor. "Saçından, bunlardan kesiyorsunuz, kaybolmaz mı? diyorlar. Eteğinden bir kumaş kesiyor. Beyaz acayip bir tül veriyor. Kesilen yer tekrar peydah oluyor. Bu şekilde dağıtıyor ve kendisinden bir şey eksilmiyor. O zamana kadar kendisini güç tutan öteki adam kalkıyor ayağa ve ayaklarına kapanıyor. Yalvarıyor, bunu tesselli ediyor. Başını okşuyor, kaldırıyorlar. Hazin bir veda merasiminden sonra çekiliyor ve yavaş yavaş kayboluyor. Gidiş o gidiş. Fakat 3 sene sürüyor.

Şimdi klâsiklere göre (biz onu hakikaten bir ispiritik tezahür olarak kabul edemeyiz) ispiritiktir. Fakat bu maddî bakımdan böyle. Eğer iş yalnız bunun ispiritik tezahür olup olmadığını Wilhem Kurz'un yaptığı gibi kantarlarıyla, terazileriyle ölçüp kabul etmiş olsaydık bugün biz şurada Ruh olduğunu söyleme cesareti gösteremezdik. Wilhem Kurz ona "ruh" diyor. Onu yalnız ölçmek, tartmakla, teraziye vurmakla, ispiritografını almakla, şunu bunu yapmakla, yani tıbbî bütün icapların tetkikatını yaparak müspet netice aldığını ilân etmekle, Ruh olduğunu katiyen iddia ediyor. Ama ben huzurunuzda burada, bu bir ruhtur diyemem.

Demek ki biz, bizim ölçülerimizle takdir edilecek olan kısımların tamamıyla animik safha olduğunu ve ispiritik hiçbir kıymetin bunda mevcut olmadığını kabul ediyoruz. Demin de bunun sebebini arz ettim. Çünkü dedim ki: "İspiritik unsur, ölçülemez. Dışardan alacağım elbise min kumaşının uzunluğunu, ben hiçbir vakit kiloyla ölçmem. Sütü de hiçbir zaman metre ile tartmam. Bu böyledir."

(Devamı Gelecek Sayıda)

# DİNLER ARASINDAKİ DİYALOĞUN TARİHSEL GELİŞİMİ

Thomas MICHEL, 25 Ekim 1993 / Çev: Etienn SARRIA

**B**U AKŞAMKI konuşmamın başlığı, bana özel bir olay hatırlatıyor. 1990'ın Temmuz ayında'ydı. Glasnost'un ilk döneminde, Sovyet Rusya çökmeden önce, Rus Ortodoks Kilisesi'nin davetlisi olarak, bana, Orta Asya'daki İslâm kentlerini ve Müslüman şahsiyetleri ziyaret fırsatı verilmişti. Ziyaret ettiğim merkezler arasında, Baha'uddin Nakşibendi'nin mezarı da vardı. Baha'uddin Nakşibendi, tarihin en büyük ve en ünlü Sufi tarikatlarından biri olan Nakşibendiyye'ye adını verdi. Mezarı Özbekistan'da, Buhara'nın yakınında olan küçük bir şehirde bulunuyor. Komünistlerin döneminde mezar yıkılmıştı. Müslümanların, tapınağı ziyaret etmeleri veya orada dua etmeleri men edilmişti. 1989'da, tapınak, bir hac ve dua yeri olarak Müslümanlara iade edilince, oranın gönüllü Müslümanları, Özbek Türkleri, harap edilmiş mabedi onarmaya koyulmuşlar ve gelecek ziyaretçilere bir otel inşa etmeye başlamışlardı.

Ben mezara geldiğim vakit, işçiler onarma ve inşaat çalışmalarını bitirmişlerdi ve öğle namazlarını kılmaktaydılar. Duadan sonra, imam, Hristiyan ziyaretçilerin geldiğini duyunca, dua eden Müslümanlara camide kalmalarını söyledi ve bizleri davet etti. Diğer Hristiyanlarla beraber, imam orada bulunanlara içten bir konuşma yaptı. Bir tercüman sözlerini İngilizceye çevirdi. İmam, dinleyicilerine, Müslümanların ve Hristiyanların bir tek ve aynı Tanrı'ya tapıklarını söylüyordu. Tanrı da halkın, öz evlatlarının, bir erkek ve kızkardeş gibi barış içinde yaşamalarını ister, diyordu.

Hristiyan ve Müslümanların, serbestçe ve hiç korkmadan Tanrı'ya dua etmelerinin mümkün olmadığı o geçmiş seneleri uzun uzun hatırlattı. Şimdi de, hayatlarında ilk defa olarak yaşadıkları bu dinî hürriyet için ve Hristiyan kardeşlerinin, ziyaretçi olarak Nakşibendi'nin mezarında kabul edilmelerinin lütfü için Tanrı'ya şükretti. Bu, son derece büyük dinî hürriyet bağışını, Müslümanların ve Hristiyanların, hiçbir zaman birbirlerine düşmanca kullanmamaları için de dua etti. Ve bu içten gelen duadan sonra, imam ve dua eden yanındakiler, bizlere, onlarla beraber, çay ve portakal ikram ettiler. Sonra vedalaşıp onlardan ayrıldık. Ama bu ziyareti hiç unutmadım.

Belki Müslüman ve Hristiyanların, saygı, sevgi, barış ve işbirliği içinde beraber yaşamalarının, bunun da Tanrı'nın ne kadar büyük bir lütfü olduğunu takdir edebilmelerinin önemini, sanırım, dinimizi korku ve gizlilik içinde yaşamamanın ne kadar acıklı olduğunu tanıdıktan sonra ancak gerçekten anlayabiliriz. Çünkü dünya yüzündeki Hristiyan ve Müslümanlar, bu **dinsel hürriyet** armağanının, yani inançlı kişiler olarak birbirleriyle görüşebilme hürriyetinin, birbirlerini tanıyabilmelerinin, beraber konuşabilmelerinin, hayatlarını ve din görüşlerini paylaşabilmelerinin ne kadar büyük bir armağan olduğunu çok kez gerektiği gibi takdir edemiyorlar.

1971'de, ilk olarak İslâm dini üzerinde çalışmaya başladığım günden beri, Müslümanları tanıma, onlarla konuşma, onları dinleme ve aynı fikirleri onlarla paylaşma fırsatlarım olmuştu. 22 yıl sonra, şimdi de yine şuna kaniyim ki, gerçekten bu şekilde yaşama-

mız Tanrı'nın bir isteğidir. Tanrı'ya inanan kişiler olarak, hayatlarımız Tanrı'nın iyiliğini, cömertliğini, sabrını yansıtmalıdır. Hep beraber barış, huzur, sevgi ve saygı içinde yaşamakla Hristiyanlık ve Müslümanlık inancımızın en derin temel öğelerini gerçekleştirmiş oluyoruz.

Bunun daima kolay olduğunu söylemek istemiyorum. Bir evlilikte olduğu gibi, anlaşmazlıklar ve gerginlikler devamlı zuhur edebilir ve onları dürüstlük ve doğrulukla karşılamak gerekir. Dünyamızda acıklı olan gerçek şu ki, hem Hristiyan hem de Müslüman topluluğunda, diğerlerine kötülük yapanlar, ayırım yapmakta olanlar ve bazen de diğerlerine zulüm yapmakta olanlar vardır. Toplularımız arasındaki anlaşmazlıklar ve çatışmalar, sadece geçmiş zamanda değil, halen şimdi de sürmektedirler.

**H**er gün, gazetelerde, Bosna'da işlenmekte olan kötülükleri okuyoruz. Papa 2. Jean Paul, geçen Ocak'ta, bir Sulh Günü için, Asiz'i'ye, Bosna'nın Müslüman lideri Hacı Yakup Selimovski'yi davet etmişti.

Ben onlara; o kadar şiddet ve acıdan sonra, bağışlayıcı olup yeniden birlikte bir hayat kurmanın nasıl mümkün olabileceğini sordum. Hacı Yakup şöyle dedi: "Dinî önder olarak görevimizin en zor tarafı budur. İstemeseler de, istemeseler de, Bosna halkının gelecek birçok yıllar için birlikte, tek ve aynı devletin içinde yaşamaları gerekecek. Tanrı korkusuna sahip, inançlı, dindar kişiler gibi, kin ve öç alma durumlarının kök salmamalarına çalışmaları gerekecek. Aksi takdirde, kavga, suçlama ve yapılan kötülüğün karşılığını verme olayları gelecekte de devam edecek ve tekrarlanacak."

Bosnalı Müslüman önderin sözleri, Hristiyan ve Müslümanların beraber yaşamakta güçlük çeken dünya üzerindeki toplumlar için de geçerlidir. Sudan, Filipin, Nijerya, Malezya aklıma gelen yerlerden bazılarıdır.

Ancak birbirlerimizi tanıdıktan sonradır ki, komşularımızın kötü olmadıklarını, düşmanlarımız olmadıklarını anlarız. Dinimizin çok önemli öğelerinden bazılarını birlikte paylaşıyoruz. Gidişatımızı Tanrı'nın isteğine göre ayarlamaya gayret etmekle, Tanrı'yı duamızda tanımakla, O'nun sözlerini dinlemek ve uygulamakla ve bunlar gibi, birlikte taşıdığımız dinimizin birçok zenginliklerini dünyamıza vermek ve bunları şahit tutmak isterdik.

Bu birbirimizi tanıma, beraber konuşma işlemine veya davranışına, çoğu kez "diyalog" denilir. Kelimenin kendisi önemli değil. Başka cümleler de tıpkı "dinî karşılaşma", "dinî tecrübe hayatımızı paylaşma", "iyilik işlemekte birlikte çalışma" gibi kelimeler de söylenebilir. Bunların hepsi aynı gayeyi ifade ederler.

Bu diyalog nedir? Gayesi nedir? Bu soruların cevabını, diyalogun ne olduğunu değil, ne olmadığını belirtmekle daha iyi vermiş oluruz: 1- Diyalog ister açık ister dolaylı yollar kullanarak, kendi inancını yayma çabası değildir. 2- Diyalog, karşı tarafın yanlış olduğunu ispatlama ve sadece bizim tarafımızın gerçeğe sahip olduğunu gösterme çabası da değildir. 3- Diyalog, bilhassa kendi menfaatimizin gayesini güden bağları kurmaya ve kontrol etmeye çalışan "kamusal ilişkiler" de değildir. 4- Diyalog, dinimizin bazı öğelerini bir yana bırakmak ya da onları inkâr etmek üzerinde uzlaşma da değildir. 5- Diyalog, "Tüm dinler gerçekten aynı şeyi söylerler." ya da "Dinler arasındaki farklar önemsizdir." demekle, dinsel alanda ilgisizlik de değildir. Diyalogun mânâsı, diyalogun gayesi bunların hiç birine uymaz.

Diyalog, daha çok her iki dinin özünden, niteliğinden, özelliğinden akan, ortaya çıkan, meydana gelen bir eylem, bir hareket, bir varlık, bir gerçektir. Hristiyan kişiler olarak, diğer dinlerin kişilerinin hayatlarında da İlahî Ruh'un, Aziz Ruh'un, çoktan çalışmakta olduğuna inanmaktayız. Şuna inanıyoruz ki Tanrı'nın Ruh'u diğer kişilerde de, oldukça

çok iyilik meydana getirmiştir ve onları, Tanrı'yla karşılaşmalarına yöneltmiştir. Bizim için diyalog, Tanrı'ya şükredip O'nu ululamak için, bizden farklı imandaki komşularımızın hayatlarında, İlahî Ruh'un çalışmalarını bulmak gayretidir. Hristiyanlar için diyalog, Papa 6. Paul'un dediği gibi: Bu diyalog, Hristiyan halkının, Kilisenin içinde gerçek dinî bir görevidir. İlahî Ruh'un, devamlı hareketlerini, işlemlerini, sadece bizim kendi topluluğumuzun içinde sınırlanmış olmayıp, diğer dinî toplumlarda da çalıştığını anlamaktır ve buna göre bizim de uygun bir yanıt vermemizdir.

Müslümanlar der ki: Hristiyanları tanımak ve onlarla birlikte dinî çalışmalar yapmaya istekleri Kur'an-ı Kerim'de bulunur. Kur'an'da şu denir: "Bu dinin halkıyla tartışmayı ancak en nezaketli şekilde yap!" Kur'an şunu da söyler: "Eğer isteseydi, Allah hepinizi bir tek topluluk yapabilirdi. Ama aranızda, birbirlerinize iyilik işlemekte yarışmanız için öyle yapmadı." Bu son ayette, Dünya'nın ayrı dinî toplumlara göre ayrılışı, bizlere şu gayeyi gösterir: Her dinî topluluk, kendi dinî ülküsünü ve ona has, özel dinî kurallarını ve ödevlerini öyle mükemmel bir şekilde yaşamalı ki, diğer dinî topluluklar için, bu bir ilham örneği olsun diye Tanrı bunu öyle yapmıştır.

**O**ysa, şunu kabul etmeliyiz ki, gerçek Hristiyan-Müslüman diyalog ve işbirliği, daha ilk safhalarındadır. İkinci Vatikan Konsülü şu bildiri yayınladı: "Katolik Kilisesi Müslümanlara karşı büyük saygı besler." Bu bildiri hem Müslüman hem de Katoliklere bir sürpriz gibi geldi. Çünkü o zaman, Hristiyanların Müslümanlara karşı duydukları böyle büyük bir "saygı"nın sebeplerini açıkça görmeleri kolay değildi. Ama Konsül ileri giderek sebepleri şöyle açıkladı: "Müslümanlar Tanrı'ya taparlar ve dua ederler. Sadaka verirler ve bağış yaparlar. Oruç tutarlar. Müslümanlar İsa Mesih ve Annesine karşı büyük saygı gösterirler. Ölülerin diriliş gününde, Tanrı'nın

ödülünü beklediklerini bilirler. Müslümanlar namuslu, ahlâklı bir yaşam için ısrar ederler." Konsül, böylece onlara, Müslümanlar hakkındaki kitaplardan ya da halk söylentilerinden almış oldukları bilgilerin gerçekten apayrı bir İslâm görüşü olduklarını açıkça öğretir.

Konsül öğretiminin İslâm hakkında yaptığı açıklama en şaşırtıcı olanıydı. Konsülün bu sözleri, Hristiyan ve Müslüman tarihî ilişkilerinin üzerinde en çok tesir edenleriydi. Konsül şöyle der: "Asırlar boyunca, Hristiyanlar ve Müslümanlar arasında birçok kavgalar ve anlaşmazlıklar meydana gelmiştir. Kutsal Konsül şimdi artık bunların hepsinin unutulmasını, bu geçmişin terk edilmesini savunur. Ve karşılıklı anlayışa varmak için gerçek bir çaba gösterilmesini ısrarla teşvik eder. Hepimizin faydası için, artık sulhu, hürriyeti, sosyal adaleti ve ahlâk değerlerini hep beraber koruyalım ve birlikte uygulamaya ve yükseltmeye çalışalım."

Her ne kadar geçmişte, Hristiyanlar ve Müslümanlar arasında ilişkiler çoğunlukla iyi geçmemişse de, Konsül, her iki topluma da, eskiyi bırakıp ileri gitme çağrısında bulundu. Çünkü bugünkü modern dünyamızda, hep beraber el ele verip ve kalplerimizi birleştirip, dünyamızın dört bucağında hayat, barış, hürriyet, adalet ve ahlâk değerlerini sağlamak bizim ortak dinî görevimizdir. Böylece, Katolik Kilisesi tarafından, Hristiyan-Müslüman ilişkilerinde yepyeni bir çağ başlatılmış oldu.

Müslümanların lehindeki bu bilgiler, Hristiyanlara bugünkü durumu anlatmaktan fazla, ilâhî bir çağrı da oldu. Hristiyanlar, genellikle, İslâm hakkında az şeyler bilirler. Bu yüzden de Müslümanları anlamak, onlara çok saygı göstermek veya onlarla işbirliği yapmak için iyi hazırlanmış değillerdi. Ama şunu da söylemek yanlış olmaz: Müslümanlar da, Hristiyanları anlamaya, onları saymaya ve onlarla beraber çalışmaya hazır değillerdi.

Bunun için, sonraki on yıl içinde, Hristiyan âleminin yapacağı ilk görev kendilerini eğitmektir. Zihinlerinden, İslâmın yanlış ve za-

rarlı olduğu anlayışını kaldırıp, onun yerine, onların imanı ve gelenekleri hakkında daha doğru ve dengeli bir fikir edinmekti. Bu gaye için de Papa 6. Paul, 1964'te Hristiyan olmaları için yeni bir Bakanlık kurdu. 1989'dan itibaren, bu Bakanlığa "Dinler Arasındaki Diyalog için Papalık Konsülü" dendi. Amacı, Hristiyanların, diyalog, karşılıklı saygı ve işbirliği sayesinde, diğer dinlerin daha derin bir anlayışını kavramalarına yardım etmektir. Ayrıca, bu Bakanlığın çalışmalarını da açıkladı: "Diğer dinleri sadece daha iyi tanımak değil, aynı zamanda derin sevgiyle aralarındaki ilişkileri teşvik etmek... Öyle ki, diğer müminler de Hristiyanlar tarafından iyi anlaşılmalı ve gerektiği gibi saygı gösterilsin ve aynı zamanda, Hristiyan hayatı ve öğretisi başka insanlar tarafından bilinsin ve onlara saygı gösterilsin."

Şuna da dikkat etmelidir: "Bu Bakanlığın gayesi, sadece bir etüt ve bilgi edinme

merkezi olmayıp, karşılıklı anlayış ve saygı ilişkilerini etkin olarak kurmak için, canla başla ve 'derin sevgiyle' çalışmak olmalıdır."

Bu Bakanlığın içinde de, Papa Hazretleri, "Müslümanlarla Dinî İlişkiler" için özel bir komisyon kurdu. Bunda, Hristiyanların Müslümanlarla diyalog kurmalarında, açıkça verilen çalışma yollarını buluruz. Bu Bakanlığa üç türlü görev verildi: I) Diğer dinlerin objektif ve ilmî çalışmalarına destek olup, onları ilerletmek ve basıp yaymak. II) Yerel kiliselere, diyaloga girmeleri için yardım edip teşvik etmek. III) Diğerleriyle etkin diyaloga girişen ve işbirliği yapmaya çalışan Katoliklere yardımcı olmak. Birkaç yıl sonra da, 1971'de, Dünya Kilisesi Kurulu, Ortodoks ve Protestan kiliselerinin seçilmiş azalarıyla, diğer kiliselerle diyalog içinde olmak amacıyla bir Diyalog Birliği kurdu.

(Devam Edecek)

## BİLYAY VAKFI'NDAN DUYURU

*Vakfımız,  
Değerli "Ruh ve Madde Yayınları" okurlarına  
bir imkân sunuyor:  
Elindeki çalışmalarını "Kitap" olarak yayınlamak isteyen,  
araştırmacı, metapsişik kültür ve  
bilgiye sahip okurlarımızın,  
ürünlerini bizimle paylaşmak üzere  
Vakfımız'a başvurmalarını  
rica ediyoruz.*

**\* \* \* \***

**Başvuru adresi:**

Hasnun Galip Sokak, Pembe Çıkmaşı, Zarifi Apartmanı  
Kat:2 Daire:6 Beyoğlu/İSTANBUL

**Tel: (0212) 243 18 14**

# DÜNYADAKİ

"DOSTUM, fizikî bir bedene sahip olmak her zaman tuhaf değildir elbette. Ama mesele, acularımızın nedenini bilmek kadar, bu acuların gayesini de tanımaktır.

Şu anda fizikî varlığınız içinde büyük bir spirüel arınma ile meşgulsünüz. Bulaşıcı bir hastalığa tutulmuş bir bedende veya kendiliğinden hasta bir bedende olmak önemli değildir. Anlıyor musunuz?

Geçici olsa bile, zavallı bir kurban olma düşüncesini kendinizden uzaklaştırın. Sadece iç isyan duygularınızı koruyun, bu süreç sonunda kazanacağınız, bir anlık acularınızdan daha fazla olacaktır.

Çocuklarınızdan uzaklaşmak zorunluluğu konusundaki büyük üzüntünüzü biliyorum. Tehlike önemsiz değildir ama, tehlikeye çare bulmak için fizikî temaslardan kaçınarak, kendi kendinize küçük eğlenceli oyunlar bulacaksınız. Bu konuda söylenecek önemli şeyler var:

Çocuklarınızla olan ilişkinizde, küçük sevinçlerinizi reddetmek gücünü bulduğunuz zaman, tehlikeyi uzaklaştırmak olayında daha iyi ve daha önemli şeyler çıkacaktır ortaya. Bu, onların iyiliği içindir. Böylece, çok iyi sonuçlar elde edilebilir.

Yavaş yavaş açan ve pırl pırl bir çiçek, 'En Yükseğe' sunulmuş bir armağan gibidir! Fedakârlığın yarattığı yaşayan canlı şekillerin gayesi, yönünü ve gelişimini kendi kendinize yönetebilirsiniz. Böylece, küçüklerinize iyilik yapmak için önemli bir gücünüz olur.

Tahayyül tarafından bilinçli olarak yaratılan bu türden şekillerle başkalarına yardım edilebilir. Onlar sevgiden doğmuş fedakârlıkla canlandırılmışlarsa, güçleri daha büyük olur.

Şunu söyleyin: 'Fedakârlık çiçeği' bir konuşma tarzı değil, muhteşem bir gerçektir.

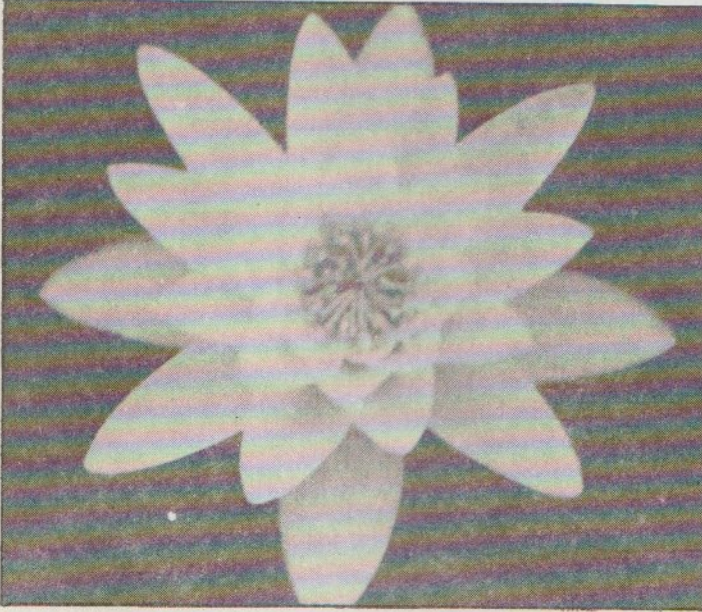
Mutsuzluğunuza gelince sevgili dostum; cesaretinizi kaybetmeyin. Baştan çıkarmanı dinlemeyin. Size 'şeytanî güçler' konusunda, başlangıçta söylediklerimi hatırlayın. Doğar-ken onları beraberimizde getiriyoruz; dünyada bu güçlerin üzerinde çalışıp düzeltmek, güzelleştirmek için. Kendi geçmişimizin canlandırılmamış güçleri... Onlar dünyada ortadan kaldırılmalıdır.

Gerçekleştirilmesi istenen mukadder, dünyada yerine getirilmelidir. Eğer tevekkülle kabul edilmezse, burada iki katına çıkacaktır."

Yani hiç kimse, cehdini ve gayretini elden bırakmamalı; içinde bulunduğu duruma isyan etmemelidir. İnsan devamlı olarak, daha iyi bir konuma ulaşmak için gayret içinde bulunmalıdır, ama hiçbir zaman "Ben buna lâıyk değilim!" dememelidir.

Bir plânı gerçekleştirmek için yeryüzüne inen insan, bu mukadderatı gayet dolu bir biçimde yaşar. Yani aşağıda, bedenli hâlde yaşarken birtakım şeylerden kurtulmak kolaydır: Unutma vardır, duyular vardır, geçiştirme vardır vs. Yani insan yaşarken vicdan azabından kurtulmak için türlü mekanizmaları, bilerek ya da bilmeyerek kullanır. Ama spatyoma (ahirete) geçildiği zaman, bu tevil (yalan) mekanizmaları ortadan kalkar ve insan kendi kendine kalır.

# ARINMA YERİ



Orada saklanacak şey yoktur.

*"Bunları söylerken size bir vaaz vermek istemiyorum. 'Sizi kurtaracak olan yine sizsiniz.' Bir başkası, sizi harekete geçirmede vesile olabilir sadece."*

Yani spatyomda size yardım etmek isteyen varlıklar bulacaksınız. Ama onlar, hiçbir zaman, sizin kazmanız gereken çukuru sizin yerinize kazmazlar. Bu bakımdan, insanın kendi yeteneklerini kendi çabası ile geliştirmesi

hususunda birçok fikirler ve teoriler vardır.

*"Unutmayınız ki, keyfi ve cezalandırıcı hiçbir şey yoktur bunlarda. Basit bir sonuç oyunudur bu; sizin harekete geçirdiğiniz ve yine sizin ortadan kaldırmakla sorumlu olduğunuz durumlardan, sebeplerden ortaya çıkan bir oyun!"*

*Sizlere ders vermek durumunda görünmeyi sevmiyorum. Ancak, bulunduğum açıdan eşya, dünyadakinden çok daha açık bir şekilde görünüyor!*

*Sonuç olarak; yaşama sanatı, tüm başımıza gelenlere en doğru tepkiyi bulmaktan ibarettir."* (Yani mukadderatı yaşamak.)

İnsanın yapacağı en akıllıca şey, "Ben bu tip bir olayla niye karşılaştım?" diye kendisine sorup, o olayın kendisinden istediği durumu, sonucu yaratmasıdır. Tepki böyle olmalıdır, isyan şeklinde değil! Yaşama savaşı, tüm realite içinde başımıza gelenlere en doğru tepkiyi bulmaktan ibarettir. Yani, "Bu olayın benden istediği, bana öğretmek istediği nedir? Yanlış mı hareket ediyorum? Yanlış mı düşünüyorum? Yanlış bir davranış içinde miyim? Ruh hâlim nedir?" sorularını cevaplayabilmemiz lâzımdır. İnsan iyi bir şekilde olayları anlamaya çalışmalıdır. Yeryüzü yasaları gereği, insanlar arasında bir menfaat çatışması vardır, ama "Neden menfaatim çatışıyor? Hangi menfaatim? Niçin? Ne tarzda? Bu olay benden ne istiyor? Benden bir şeyler alıp götürmek istiyor ve buna karşılık bana bir şeyler vermek istiyor; ben bundan ne gibi bir ders çıkarabilirim?" tarzında bir ruh haleti tahliline girmek, araştırmak lâzımdır. Yaşam sanatı, başımıza

gelenlere en doğru bir şekilde tepkiyi bulmaktan ibarettir. Celsede tepkiyi göster demiyor, tepkiyi bul, diyor. Ama biz dünya insanı olarak, olayların bizden beklendiği tepkiyi kolay kolay bulamıyoruz. Yani "Şöyle oldu, buna karşılık ben ne yapabilirim?" sorusunun cevabını kolayca bulup çıkaramıyoruz.

**"Ve bu tepki, sadece olumlu olarak alındıkça doğrudur.** (Olaylara daima müspet tarzda karşılık verilmelidir.) **Kaderinizi isyan etmeden, onu eleştirmeden, başınıza gelen her şeyin arkasındaki 'Yüce Sevgi'yi güven dolu olarak kabul ettiğinizde her şey etkisini gösterecektir. Ve siz arınma yerinden önce temizlenecek, saflaşacaksınız."**

Burada pasiflik yoktur; "Bu da bizim kaderimizmiş!" şeklinde bir miskinlik değildir bu. Bu, bir spirit ahlâktır, spirit kavram, spirit bir yaşayış şeklidir. Bizim yeryüzündeki bütün tecrübelerimiz daha evvel genel hatları ile tespit edilmiş tecrübelerdir. Bu tecrübeleri yapabilmemiz için yardımcı olan *koruyucularımız* ve *rehberlerimiz* vardır. Bütün dünyanın kül olarak bir rehberi bulunduğu gibi, her toplumun, her ailenin ve her varlığın bir koruyucusu, bir rehberi vardır. Yani başka bir tabirle, siyanet melekleri daima mevcuttur.

"Ben burada eşyayı sizin gördüğünüzden daha iyi görüyorum." diyor. Yani, "Olayları biz buradan çok daha iyi görüyoruz. Sizin kaderinizi gerçekleştirmede, tekâmül için vereceğiniz savaşa size yardım ediyoruz. Bu savaşın nereden gelip, nereye gittiğini biz sizden daha iyi biliyoruz. Hatta, bazen sizi bir yere itiyoruz. Sizin üzerinizde, sizi koruyan üstün bir irade sistemi mevcuttur. Dolayısıyla, burada isyan etmeniz hiçbir anlamı yok. Bu yüzden sabırlı olmasını öğrenin." demek isteniyor. Sabır, işte burada önemli.

Kur'an mealen şöyle der: "Her şeyi gören, bilen Allah'tır." Dolayısıyla isyan etmeden, O'nu eleştirmeden, "Bu ne biçim kaderdir? Onlar şunu yiyor, bunlar bunu giyiyor; biz ne hâldeyiz? Anam bana sordu da mı beni dünyaya getirdi?" gibi cahilane sözler etmeden, elden geleni yapmak lâzımdır.

Kaderimizi, isyan etmeden, onu eleştirmeden, her şeyin arkasındaki yüce sevgiye inanarak kabul etmeliyiz. Bu yüce sevgi, insanı tekâmül ettirmek, geliştirmek isteyen ve insanı kendisinden daha çok düşünen bir iradedir. Bu sevgidir, üzerimizden hiç eksik olmayan, Allah'ın Rahmeti'dir. Bizim bağırp çağırmamız korktuğumuzdandır. Biz uykudayız, anlayamayız, gaflet içindeyiz. Ama bu bir kusur, bir suç da değildir. Ne var ki, gaflet içinde kalıp direnmek cahilliktir. İnsan güven duymadığı zaman gelişmiyor; o, bir yerden bir yere götürülmelidir. Siz seyahate çıksanız, bütün yollar asfalt mıdır? Bütün yollar düz müdür? Bütün yollar kara mıdır? Dağı, tepesi, inişli-çıkışlı, çakıllı yolları, denizi, karlı tepeleri vardır. "Burası niye karlı bir tepe, gidemiyoruz?" demek olmaz. Bir kere yola çıkmışsınız; size düz yolu veren, biraz sonra yokuş vermişse, isyan mı etmek lâzım?

**"Mutsuz ve sıkıntılı olduğunuz anlar, Hami Varlığımıza inanın, her zaman ona güvenin. Onun sayesinde sizde doğru açıklıklar ortaya çıkacaktır. Onun gücü benimkinden çok büyüktür."** (Hami Varlık, başka bir sistemdir.) ■

(Albert PAUCHARD - Yorum: Ergün ARIKDAL)

## ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU



● **CUMARTESİ KONFERANSLARI** (Saat: 14.00-16.00)

23 EYLÜL Video Film Gösterimi (BİLYAY Vakfı ve MİAD Başkanı) Ergün ARIKDAL  
30 EYLÜL Video Film Gösterimi (BİLYAY Vakfı ve MİAD Başkanı) Ergün ARIKDAL

Yer: Adana Ruhsal Araştırmalar Derneği,

Ramazanoglu Cad. Kutlu Apt. Kat:1 D:2 01130 ADANA Tel: (0322) 454 60 29

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

# DÜNYANIN DURUMU ve ENERJİLER

Selman GERÇEKSEVER

**R**UH varlığının dışında her şey ruh için. Ruh, özündeki bilgiyi fizik ortamlarda tezahür ettirmek, yaratılış nurunu maddenin derinliklerine kadar taşımak, bu şekilde hem özündeki bilgiyi dışarı çıkarmak hem de maddenin vibrasyon düzeyini (enerjetik düzeyini) artırmak üzere yine maddeyi araç olarak kullanır. Bu anlamda ruh varlığı gelişim aracını da kendisi yapar. Onun için, "her şey Ruh içindir", ruhun etkisini, yani enerjetik alanını artırmak içindir.

Söz konusu enerjetik alanı artırma süreci belirli sikluslar (devreler) içinde gerçekleşir. Enkarne varlıklar her devre sonunda, enerjetik alanlarını kendilerini bir üst merhaleye sıçratacak niteliğe getirmek durumundadırlar. O devredeki titreşim durumlarını, o devrede bağlı oldukları plânın merkeziyle özdeşleştirmek, O'nunla bütünleşmek zorundadırlar. Varlıklar içsel enerjilerini, şuur alanının hangi noktasından enkarne olmuşlarsa o noktanın enerjisini, bedende tezahür ettirmek durumundadır.

***Enkarne varlıklar her devre sonunda, enerjetik alanlarını kendilerini bir üst merhaleye sıçratacak niteliğe getirmek durumundadırlar. O devredeki titreşim durumlarını, o devrede bağlı oldukları plânın merkeziyle özdeşleştirmek, O'nunla bütünleşmek zorundadırlar.***

Şimdi bedenli hâlde bulunan bizler için; **bu dünyada yapmakta olduğumuz her şey (ve özellikle ıstıraplı eprövler) enerjetik seviyemizi yükseltmek içindir.** Özellikle devre sonunda hem kendi kendimize hem de plânsal bir organizasyon hâlinde söz konusu "enerjetik alan seviyemizi yükseltme sürecimizi" körüklüyoruz. İçinde bulunduğumuz zamanın gerektirdiği enerji ortalamasını tutturmaya çalışıyoruz. Titreşim düzeyimizi, seyyaliyet derecemizi yükseltmeye çalışıyoruz.

Bu dünyada yapmakta olduklarımıza bakarak söyleyebiliriz ki; genel dünya toplumu olarak, plânımızın merkezi ile bütünleşme/özdeşleşme/onunla bir olma hamlesini yapacak durumda değiliz. Başka bir ifadeyle, dünya bugün gerçekten, kendisine lâzım olan "geliştirici enerji"yi pek taşımamaktadır. İşte bu yüzden Yüce İrade Mekanizmaları bu "geliştirici enerji"nin (kozmosda mevcut serbest enerji) bizler tarafından kullanılabilmesi için, bizlerin belirli bir titreşim düzeyine çıkmamız gerekmektedir. Bu nedenle; "titreşim düzeyimizin genişlemesi", "şuur uyanıklığına geçmek" (anlayış kapasitesini artırmak, sevgimizi artırmak) hayati önem taşımaktadır. Söz konusu performansın kazanılması için birtakım titreşim yükseltici etkilere ihtiyacımız vardır. Bu etkiler, büyük ölçüde ıstıraplı toplumsal ve doğa olaylarıyla elde edilen/oluşturulan etkilerdir. İşte dünyada kendi kendimize yapmakta olduğumuzun sebebi de, hedefi de budur. İçinde bulunduğumuz düşük titreşim dü-

zeyinden, daha yüksek bir titreşim düzeyine doğru yükselmektir.

**Varlıksal yapımız içinde "enerjetik alanı artırma" süreci içinde, mantal seviyemizin enerjisini bedende tezahür ettirmekteyiz.** Bu işleyiş sürekli çalışır vaziyette tutan etki, bedenli

hâlde derinden yaşanan haletlerdir. Yaşanan haletlerin derinliğini sürekli kılmak, mantal yapımızın (aşağıdan yukarıya olmak üzere) de-



vamlı uyarılmış vaziyette olması demektir ki, bunun sonunda hem mantal-fizik arasındaki iletişim ve etkileşim sürekli kılınmış hem de rehberlerimizin yardımı sürekli (hatta giderek artar) bir vaziyette tutulmuş olur. Başka bir ifadeyle, "yukarı"dan almakta olduğumuz/alacağımız yardımın miktarı ve kalitesi de bizim (belirli varlıklar olarak) "enerji artırma gayretimiz"le yakından ilgilidir.

***Sevgiyle, birlik duygusuyla, iyi niyetle hazırladığımız o alanı korumak zorundayız.***

## **ENERJİLERİMİZİ BOŞA HARCAMAMALIYIZ**

Bunlardan dolayı da, mantal seviyemizin enerjisinin (nereden geldiğinin) hesabını yapmak durumundayız. Bu enerji, aynı zamanda bizim birbirimize aktardığımız sevgi enerjisinden, birleşiklik, bağımlılık, dostluk ("ruh kardeşliği" anlamında) enerjisinden kazanıyoruz. Mantal enerji böyle kazanılır. Bu yüzden, **sevgiyle, birlik duygusuyla, iyi niyetle hazırladığımız o alanı korumak zorundayız.** Yoksa da-

(\*) "Kendi gözündeki merteyi görmeyip, başkasının gözündeki çöple ilgilenmek..."

ğılır, yıpranır gider. Aksine, onu korumak ve giderek süptilliğini artırmak zorundayız. Bedenli/bedensiz pek çok varlık bundan yararlanmaktadır. Kendimizi koruyarak onları da beslemek zorundayız. Bu anlamda enerjimizi savurganca harcamamalıyız. Çünkü o, hepimizin ortaklaşa oluşturduğu bir güçtür. Unutmayalım ki; biz bu gücü kullanmak suretiyle tit-reşimlerimizi yükseltip, realitelerimizi geliştiriyoruz, anlayış kapasitemizi artırıyoruz.

Bunu bildiğimize göre, bunu idrakli olarak yaşamak durumundayız. İdrakli olarak bunu istemek, dualarımızı bu gerçeği akılda tutarak ifade etmek durumundayız. Bunun birçok yararları vardır: Sağlığa, işteki (evdeki) huzura kadar bunun yansımaları söz konusudur. Çevremizdeki insanlar da bizim bu durumumuzdan habersizce yararlanır. Bizim bu zihniyet hâli içinde olmamız ("şuurlu piyon"luk işlevi) önemli ve gereklidir. İşte bu dünyada yaptıklarımızın bir kısmını da (görünenin ötesinde), bu anlamda "yayın hâlinde bulunmak", enerjinin alınıp verilmesi, saklanması oluşturmaktadır. Bu bir bakıma yaşamın majisidir.

Günlük yaşamda, "enerji kaybına" neden olan ve egoistik itilimlerle farkına varmadan yaptığımız bir uygulama dedikodu yapmaktır. Enerji tüketimi bakımından, tüm ahlâkî ve ruhsal öğretilerde buna dikkat çekilmiştir ve "Gıybet etmeyin!" uyarısı sürekli olarak yinelenmiştir. Enerji tüketimini önlemek bakımından dedikodu yapmak (gıybet etmek), başkalarının arkasından konuşmak, kendi eksikliklerini görmezlikten gelip başkalarında kusur aramak (\*) çok sakıncalı bir durum arz etmektedir.

Bildiğimiz kadarıyla Muhammed Peygamber'in en titizlendiği hususlardan biri de buydu. Gıybeti karşı insanları uyarılmış, kendi hareketleriyle de, değil insanların ardından, yanından bile (yani onlara yandan bakarak)

konuşmamaya, konuştuğu herkesle yüz yüze olmaya özen göstermiştir. Bu şekilde kendi enerjisini iyi bir şekilde muhafaza ederek peygamberlik işlevini sürdürmüştür. Yoksa, üst seviyeli bir enerji alanına tırmanıp, enerjisi çekip indirmezdi. (\*)

İşte bütün bunlardan dolayı; insanlık olarak birarada bulunmanın bu anlamda "iyi niyete dayalı uygulamasını" yapmak durumundayız. Her şeyde olduğu gibi önce "iyi niyet" şarttır. Bu iyi niyet gösterildikten sonra, aradaki boşluklar "yukarısı" tarafından kapatılır. Bu çerçevede; insanlar arasından, "ruh kardeşliği" anlayışı içinde sevgi enerjisinin sirkülasyonu, bedeni yanımızın bu hâle getirilmesi çok önemlidir. Onun için çok eskilerden beri, "İnsanlar birbirlerini sevmelidir. Birbirinizi seviniz..." denmiştir. Evrensel sevgi enerjisinin akışına yardım eden/engel olan unsurların neler olduğuna çok dikkat etmeliyiz. Bizim bedenliler olarak, dünyada yaşarken yaptığımız en büyük hatalardan biri; bünyemize almış olduğumuz enerjinin sirkülasyonuna engel bir tavır için-

de bulunmaktır. Hangi türden olursa olsun, değişik yüksek etkileri alıyoruz, fakat o tesirleri işleyip, etrafımıza dağıtılamıyoruz. Yani evrensel "nakledicilik" vazifemizi/işlevimizi yerine getiremiyoruz (Malûm kabuklarımızdan, tutuculuklarımızdan, özdeşleşmelerimizden, genel olarak maddeye yenik durumumuzdan dolayı...)

***Bizim bedenliler olarak, dünyada yaşarken yaptığımız en büyük hatalardan biri; bünyemize almış olduğumuz enerjinin sirkülasyonuna engel bir tavır içinde bulunmaktır.***

Söz konusu marazî hâlin ortadan kalkmasıyla ancak biz, birleşebilen bir insanlık hâline geleceğiz. Bu "bir"leşme; duyguların paylaşılması, sevgilerin, düşüncelerin, halet-

lerin paylaşılması, karşılıklı saygı ve sevgi ile mümkün olacak bir "BİR"leşmedir. "Kendimizi karşıımızdaki gibi görebilme" meselesidir, ki bu konuda İsa'nın sözü çok manidardır: "Sana yapılmasını istemediğin şeyi sen de başkalarına yapma." Aralarındaki uzaklık ne olursa olsun, bu duruma gelmiş olan insanlar aynı beşikte büyütülen bebekler gibidir. Yine İsa'nın ifadesiyle, insanların "çocuk safiyetine ve masumiyetine" ulaşmaları yukarıda anlatmaya çalıştığımız bir gelişim süreci içinde olacaktır. ■

(\*) "MİRAC"ın ezoterik açıklaması da bu durumla ilgilidir.

## İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU

### DERNEK MERKEZİ

#### ● SALI KONFERANSLARI (Saat:19.30-21.00)

5 EYLÜL Yeni Çağ'a Giren İhtiyaçlarımız .....	Engin EMİR
12 EYLÜL Pozitif Düşünmeliyiz .....	Cengiz CEVRE
19 EYLÜL Eğitim ve Sağlıklılığın Korunması .....	Reşat GÜNER-Gündüz ÖGÜT
26 EYLÜL Rüyalara Gizemi .....	Elvan ÖGÜT

Yer: İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneği, Kıbrıs Şehitleri Cad. 1452 Sk. No:7  
Kat:2 D:2 Alsancak/İZMİR Tel: (0232) 422 72 12

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

# META FM 105.6

## DİNLEYİNİZ, DİNLETİNİZ...

### Bilgi Çağının Radyosu

# MAYA ASTRONOMİSİ

Andrew TOMAS

Mayaların bizimkilerden daha dakik takvimlerinin oluşu ve astronomi gözlemleri yaparak, astronomi kongreleri düzenlemiş olmaları bizi daha da fantastik olasılıklara getirmiş bulunmaktadır. Mayalı astronomların teleskopları vardı. "Ancient Skies"da benim eski makalelerimden birini okuyan "Ancient Astronauts Derneği" üyelerinden V.N.Gus Gercke'den bir mektup alana kadar doğrusu ben bu olasılığı hiç de akıl etmemiştim. Kendisi halen California'da yaşamakta olan emekli bir elektronik mühendisidir. Amatör astronomi, hobisidir ve kendi elleriyle birkaç tane teleskop yapmıştır.

Gus Gercke Yukatan'a 13 defa gidip gelmiştir. Bana yazdığı mektuplarda, bu gezileri sırasında Eski Maya rahiplerinden birinin torunlarından biriyle tanıştığını ve onunla İspanyolca konuşarak bazı bilgiler aldığını bildirmişti. Gus'un bu mektuplarından eski Meksika'da bazı eski teleskopların izlerine rastlanmış olduğunu anlıyoruz. Bu konuda kendisinden ayrıntılı bilgi istediğimde, bana Mayaların teleskop ve benzeri eski araç gereçleriyle ilgili olarak 100 kadar kaynak kitap göstermiş, bunlardan çeşitli sayfaların fo-



*Normal bir insan cüssesinde bir Olmek heykeli. Boynundaki kolyenin üzerinde (düşüp kaybolmuş olan) bir konkav ayna bulunuyordu (Mexico City, Antropoloji Müzesi).*

tokopilerini göndermişti. Bunların arasında Guatemala ve Meksika kökenli (toprak altından çıkarılmış) iç bükey ve dış bükey aynalar da bulunuyordu. Bu bilimsel kaynaklar Mexico City, New York, Washington DC., Paris, Londra ve Hamburg gibi büyük şehir merkezlerinden geliyordu. Bu kitaplardan birinin başlığı "Excavations at La Venta, Tabasco (1955)" son derece bilimsel (ve Smithsonian Institute Bülteni'nde yayınlanmış) de-

ğerli bir kaynak eserdi. Bu eser sonradan Amerika Birleşik Devletleri Printing Office tarafından da basılmıştı. Drucker isimli bir araştırmacı tarafından yazılmış bu eserde çoğunlukla La Venta'da bulunmuş olan Maya aynalarından söz edilmektedir. Bu aynalar öyle ufak tefek şeyler olmayıp, ortalama 12 m çapındaydı. Bu çapta aynalar günümüzde amatör astronomlar tarafından yaygın olarak kullanılmaktadır. Bunların yapıldıkları

hammadeler hematit, ilmenit ve magnetik olarak belirlenmiştir.

Bundan sonra söz konusu iç/dış bükey aynaları daha dikkatli incelemeye karar verdim. Çünkü özellikle konkav bir ayna bir teleskobun en önemli parçalarından biridir.

Gus Gercke, La Venta konkav aynalarını incelemiştir. Bunlar ilmenitten yapılan aynalardı ve yarısı demir oksit, yarısı titanyum oksitten oluşuyordu. Günümüz teleskoplarının konkav aynaları ise alüminyum kaplıdır. Besbelli ki Maya aynaları "civa" ile kaplanıyordu. Gerçekten de "civa"nın elde edildiği "cinna-bar" elementine yöredeki iki ayrı arazi parçasında rastlanmıştır. La Venta konkav aynalarının analizi Smithsonian Enstitüsü Bülteni'nde de Jonas Gullbeg imzasıyla yapılmıştır: "La Venta konkav aynaları, o kadar sanat ve teknik özelliklere sahip bulunmaktadır ki, bunları kelimelere dökererek anlatmak çok zor. Örnek parçaların etüdünden, bunların aynı bütünün kısımları oldukları kesindir. Aynaların parlaltıma teknikleri ve parlaklıkları mükemmeldir. Kullanılan malzemenin doğal özellikleri zaten daha ileri bir parlaklığı sağlayamaz. Aynalara konkavlığın verilmesi son derece mükemmeldir. Günümüz modern aynalarının mükemmelliğine çok yakın durumdadırlar."

Bilindiği gibi konkav bir ayna yöneltildiği objenin ışığını yoğunlaştırmaktan başka onu büyütür de. İşte konkav aynanın bu niteliğinden dolayı

W.Herschel 70 cm'lik teleskobuyla 1787 yılında birçok yıldızın gözlemini yapmış, Uranüs'ün iki uydusunu (Titan ve Oberon) keşfetmişti.

Aynı şekilde Mayalı astronomlar Ay'ı niçin incelemiş olmasınlar? Sadece Ay değil, öteki gezegenleri, hatta bazı parlak yıldızları niçin gözlemlemiş olmasınlar? Büyük bir olasılıkla konkav aynalar palmiye ağaçlarından yapılmış tüpler içine monte edilmişti. Bu ağaçlar zaman içinde ortadan kaybolup gitmişlerdir. Hemen hemen kesin olarak artık ortadadır ki, Mayalı rahip astronomlar yüzyıllar boyunca üstün bir takvim sistemini geliştirmişlerdir. Dört yüz yıl önce onların bu alandaki başarıları Avrupalı kâşifleri şaşkına çevirmişti. Batı uygarlığı karanlıklar içinde yolunu bulmaya çalışırken, 8. yüzyılda bir astronomi kongresi yapmışlardır. Bilimsel alandaki söz konusu başarılarından dolayı konkav aynalarla teleskop yapıp kullandıklarını düşünemez miyiz? Mayalarla ilgili esrar belki de astronomideki bu üstünlükleriyle optik alandaki başarılarının ardında gizlidir. Orta Amerika efsanelerinde ortak olarak geçen "her şeyi bilen ilk insanlar" Mayalar olamaz mı? Babil pillerinin Wilhelm Köning tarafından keşfi ne kadar önemliyse, Mayaların konkav aynalarının keşfi de o derece önemli olsa gerek...

V.N.Gercke'nin "Ancient Astronaut Society"ye konuyla ilgili olarak gönderdiği mektup:

Ancient Astronaut Derneğine,

Yukatan'a yapmış olduğum 13 araştırma gezisi boyunca 2000-3000 yıllık Maya optik teleskoplarıyla karşılaştım. "Ilmenit" denilen mineralden yapılan konkav aynalardan söz ediyorum. Kuşkusuz bunların monte edildiği, ağaçtan tüplerden toz bile kalmamış. Zamanımız arkeologları bunları benden duydukları zaman bana "şarlatan" diyorlar. Çünkü onların açıklamalarına göre Mayalar cam işleyecek durumda değildiler. Bu nedenle mercek yapamazlar, dolayısıyla teleskopları da olamazdı. Onlar böyle düşünüyor. Onlar bir teleskobu metal bir tüp içine yerleştirilmiş merceklerden oluşmuş bir optik cihaz olarak düşünmektedirler. Halbuki ben de onlara dedim ki, metal tüplü teleskoplar 100 yıldan beri kullanılmaktadır.

Ben Yukatan'da bu konkav aynalardan ve onların parçalarından birçoğuna rastladım, literatürde okudum. Fakat o, bu kaynaklarda "süs eşyası ve dinsel amaçla kullanılan malzeme" olarak sınıflandırılmıştır. Bu duruma göre bizim çağdaş (?) arkeologlarımızın yeni bir bakış açısına sahip olmaları için yeni bir öğretimden geçmeleri yerinde olmaz mı?

Bu konuyla ilgili elimdeki bütün materyali Andrew Tomas'a gönderdim. Çünkü kendisi bana onlardan bir makale hazırlayarak yayınlatacağını bildirmişti. ■

(Mart/Nisan 1987 tarihli  
ANCIENT SKIES dergisinden  
Çev: Selman GERÇEKSEVER)

# ÇEŞİTLİ OLAYLAR

Cengiz CEVRE

## BÜYÜK OLAYLAR

**16.** YÜZYILIN yarısında Londra'da büyük bir veba salgını olmuştu. Bu olaydan bir yıl sonra ise Londra şehrindeki bütün evlerin yanmasına neden olan büyük yangın çıktı.

17. yüzyılın ortalarına doğru Bengal Körfezinde 12 m yükselen deniz 250.000 kişinin ölümüne ve 2000 geminin batmasına neden oldu.

20. yüzyılın başında ABD'de, Teksas'ın Galveston şehrindeki büyük kasırga 50.000 insanın ölümüne ve şehirdeki 20.000 evden 17.000 evin yıkılmasına neden oldu.

17. yüzyılın ortasında Hindistan'da olan büyük depremde 300.000 kişi; Çin'deki depremde ise 800.000 kişi öldü.

Türkiye'de 50'nin üzerinde büyük deprem oldu. En son 1992 Erzincan depremi oldu. İzmir'deki 1992 Kasım depremi de çok şiddetle hissedildi.

Japonya'da 28 Aralık 1994 günü 7.5 şiddetindeki depremin havadan gece çekilen deprem anı müthiş etkiliydi. Koca kentin nasıl sarsıldığı açıkça görüldü.

Yangınlar da büyük olaylar içindedir. İşyeri-ev-orman vb. yangınları büyük etkiler uyandırmaktadır.

Sel baskınları da önemlidir. İzmir'de 22 Aralık 1994 günü yağın müthiş yağmurun insanları etkilemesi gözlenmiştir.

Trafik kazaları ise gündemden hiç eksil-

miyor.

Çevre kirliliğinden ötürü nefes darlıkları, hatta bu nedenle ölümler bile yaşanıyor. Sakarya nehrinde 2-3 ay önce kirli atık sulardan ötürü ölen **binlerce** balık hâlâ hafızalardadır.

## VE ARDINDAKİLER...

Olaysız geçen gün yoktur. Zaten buna pek imkân da bulunmaz. Dünya hayatı **olaylarla doludur**. Bunun bizler için yaşamsal önemi de olayların verdiği **derslerdedir**.

Hiç tahmin etmediğimiz zamanlarda herhangi bir olayla karşılaşır ve **imtihan** ediliriz. Bu kendi kendimizin imtihanıdır. Büyük

mizansenlerle hazırlanıp bize takdim edilen bir sistemdir. Tabii anlayabilene demek gerekiyor..

Başkalarının ya da kendimizin karşılaştığı olaylara bakış tarzımız çok önemlidir. Zira bunlarla gelişme seviyemizi gözden geçirme imkânını buluruz. Nefsânî ya da vicdanî hareket edip etmediğimizi fark edebiliriz.

Geçtişirsek bile ilerde bunu kendi kendimize anlamamıza yönelik çeşitli olaylar ise bizi huzur bekler.

Olaylarla gelişme de budur. Bu, olayların eğitici rolüdür. Olay ise **şuurlu müessiriyet**'in bir yansımasıdır. Bizler şuurlarımız geliştikçe, uyanıkça olaydaki hikmeti biliriz.

Olayın hangi ihtiyacımızı karşıladığını ise önce fark edemeyebiliriz. Bu normaldir. Olay bize dünya hayatına **gömüldüğümüz** zamanlarda gelir ve dünyanın geçiciliğini sanki başımıza çakar. Kuşkusuz olayın etki

*Dünyaya kendimizi kaptırmıyor muyuz? Yok enflasyondur, yok Dolar'dır, yok terördür, yok zamdır, yok tartışmaydı diye birbirimize hoşgörüsüzlük ettiğimiz, hiç kaale almadığımız, benmerkezci olduğumuz ve kendimizi tanımaya unuttuğumuz vakitleri ne de çabuk hatırdan çıkardık?*

derecesine de bağlıdır bu. Yani bizim **kendimizi kaybetme derecemize...** Buna hiç itiraz etmeyelim. Dünyaya kendimizi kaptırmıyor muyuz? Yok enflasyondur, yok dolardır, yok terördür, yok zamdır, yok tartışmaydı diye birbirimize hoşgörüsüzlük ettiğimiz, hiç kale almadığımız, benmerkezci olduğumuz ve kendimizi tanımayı unuttuğumuz vakitleri ne de çabuk hatırdan çıkardık?

Olaylar hepimizin **seviyesine** göre gelir. İhtiyacımız da böyle karşılanır. Fizik ihtiyaçları ruhsal olanlardan üstün tutmaya başladığımızda hemen **hatırlatma** gelir. Gecikmez. Tam zamanında kendini hissettirir. Buna da derhal kızarız. Öyle ya, her şey güzel güzel gidiyorken, tatlı tatlı dünyanın nimetlerinden faydalanıyorken, sadece kendimizi düşünmeye devam ediyorken, birdenbire, canımızı çok sıkın olaylar olur! Keyfimizi kaçar. Ağzı tadımız kalmaz.

Dünyanın nasıl bir tekâmül yeri olduğunu bilmeyenler için bu doğaldır. Ancak uyanmaya başlayanlar ve uyananlar için ise derecesini daha da arttıran bir olgudur. Son derece normaldir ve gereklidir.

Keşke bunu değerlendirecek seviyede olabilseydik!

Olay geçip gittikten uzunca bir süre sonra tekrar aynı olayı hatırladığımızda, şayet gelişebilmişsek, belki de o andaki tutum ve davranışlarımızı tebessümle anacağız. Yaptığımız şeylere bakıp da gelişmemizi takip edeceğiz.

Ne mutlu bunu fark edip öyle tutum alabilenlere!

Bir de büyük olayların bize hatırlatma yapmasına vakit bırakmadan **küçük uyarıları dikkate alsak iyi olur**. Aksi takdirde o büyük olayla kesinlikle karşılaşırız. Çünkü bizim felâket olarak gördüğümüz şey Yukarısı için tekâmül ettirme vesilesidir. Kitle tekâmülü ise bütünsel olduğundan önemlidir.

**Her olayı şükürle karşılamayı öğrenmeliyiz. Bunu yaparsak dünya okulunun belki de iyi bir öğrencisi oluruz.**

Olaylarla ihtiyaçlarımızın karşılandığını bilelim ve kendimizi bunlara şuurdu olarak hazırlayalım. Olaysız gelişme olmaz. İhtiyaçlarımız olaylarla karşılanır. Bu kuralları hatırlamanın tam zamanlarıdır... ■

## KONFERANSLARIMIZ

### ☐ BİLYAY VAKFI MERKEZİ

#### ● SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.30-20.30)

5 EYLÜL	Ruhsal Söyleşiler .....	Ergün ARIKDAL
12 EYLÜL	Gelişim ve Dejenerasyon .....	Selman GERÇEKSEVER
19 EYLÜL	İçsel Özgürlüğe Doğru .....	Fulya AYKAC
26 EYLÜL	Anlayış Uyum ve Sonrası .....	Cüneyt ÇİLEKAR -Neslihan ALANTAR

#### ● CUMARTESİ VIDEO FİLM GÖSTERİMLERİ(Saat: 14.00-16.00)

2 EYLÜL	Tekrardoğuş (Hatay)
9 EYLÜL	Kansız Ameliyatlara (Fillipinler)
16 EYLÜL	UFO-2
23 EYLÜL	UFO-3

Yer: Hasnun Galip Sk. Pembe Çıkma, Zarfı Apt. No:4 D:6 Beyoğlu / İST Tel: (0212) 243 18

### ☐ KADIKÖY KÜLTÜR VE SANAT MERKEZİ

29 EYLÜL Tekâmül ve Uyum ..... Remziye DOĞRUSÖYLER-Canan HURŞİTAĞAOĞLU

Yer: Kadıköy Belediyesi Kültür ve Sanat Merkezi

Caddebostan, Bağdat Cad. Haldun Taner Sk. Kadıköy/İSTANBUL Tel: (0216) 360 90 95

Saat: 15.00-17.00

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

## İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ'NDEN (İDAD) KONFERANS DUYURUSU

22 EYLÜL Beşerî Realiteler ..... Hayriye PEKİŞTİREN-Hülya ÖZGÜLER  
Saat: 15.00-17.00

Yer: Kadıköy Belediyesi Kültür ve Sanat Merkezi

Caddebostan, Bağdat Cad. Haldun Taner Sk. Kadıköy/İSTANBUL Tel: (0216) 360 90 95

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

# MEDYADA BİLYAY...

"Metapsişik" ve "UFO'lar" konulu iki ayrı televizyon programına  
BİLYAY VAKFI olarak konuşmacılarımızla katıldık.

**a**tv'de Cumartesi ve Pazar hariç her gün saat 14.30'da yayınlanan "**Ayşe Özgün Show**" isimli programın, ayrı olarak çekilen iki bölümüne BİLYAY Vakfı olarak konuşmacılarımızla katıldık.

## BİRİNCİ PROGRAM: METAPŞİŞİK

31 Temmuz 1995 günü yayınlanan ilk programın konukları, Vakfımızın Başkanı Ergün ARIKDAL ve üyelerimizden Selman GERÇEKSEVER ile Fulya AYKAÇ idi.

Programı hazırlayan ve sunan Ayşe ÖZGÜN'ün programı açmasından sonra "Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneği'ni bize tanıtır mısınız?" sorusuna cevaben; MTİAD'nin tarihçesi, amacı ve etkinlikleri konuşmacılarımız tarafından televizyon izleyicilerine anlatıldı. Ayşe ÖZGÜN'ün çeşitli sorularına karşılık olarak, metapsişik kavramı, tekrardoğuş ve ruh göçünün ne olduğundan bahsedildi. Ayrıca ölüm ve karma hakkında da bilgiler verildi. Ruhtan öte âleme, medyomluktan haberci rüyalara kadar çok geniş bir yelpaze içinde metapsişik kavramları hakkında bilgi verilen programa, stüdyodaki konukların da ilgisi yoğundu. Sorularıyla ve yaşadıkları deneyimleri aktararak konular hakkındaki ilgilerini gösterdiler.

Toplumumuzun metapsişik konulardaki bilgi ihtiyacının karşılanabilmesi için, bu tür programların yararlı olduğunu ve bu programın iyi bir örnek oluşturduğunu umuyoruz.

## İKİNCİ PROGRAM: UFO'LAR

İkinci programın konusu ise UFO' lardı. 7 Ağustos 1995 tarihinde yayınlanan bu programda, Vakfımızı temsilen Selman GERÇEKSEVER ve ayrıca UFO araştırmacısı-yazar Farah YURTÖZÜ bulundular.

Ayşe ÖZGÜN sözü ilk olarak Selman GERÇEKSEVER'e verdi ve UFO kavramını açmasını istedi. Daha sonra, 1984 yılında -4 kardeşiyle birlikte- gözlemediği bir UFO ile



UFO programına katılanlar ve programın sunucusu birarada...

ilgili izlenimlerini anlatan Gültekin ÇİLEKÂR'ın ardından, Farah YURTÖZÜ hem kendi UFO gözlemlerini hem de bu konuyla ilgili araştırmalarını izleyicilere ve stüdyodaki konuklara aktardı.

Ayşe ÖZGÜN'ün "Uzaylılar varsa niçin topluca görünmüyor ve gelmiyorlar?" şeklindeki sorusu üzerine gitgide açılan ve gelişen konuşmalar, stüdyodaki konukların çeşitli sorularıyla devam etti.

"Evrende Zeki Hayat" kavramının dünya ile sınırlı olamayacağını söyleyen Selman GERÇEKSEVER, konunun "Ruhsal Bütünlük" ve "Birlik" ilkelerinden ayrı düşünülmemeyeceğini anlattı. Ayrıca UFO' ların tarihsel geçmişi ve dünyadaki izleri de her iki konuşmacı tarafından ele alındı ve örneklerle yer verildi.

## BU KONULARA ZAMAN YETMİYOR

İki programın sonuna da da, daha birçok soru olduğunu fakat programın süresinin kısıtlı olduğunu söyleyen Ayşe ÖZGÜN, televizyon izleyicilerine bu konularla ilgili başka programlarda buluşmayı dileyerek, konuşmacılara teşekkür etti. ■

# Rüyalarda Adaptasyon

Muharrem GÖK (KKTC Metapsişik Araştırmalar Der. Başkanı)

**I**STER hatırlayalım, ister hatırlamayalım, hepimiz rüya görürüz. Bu hatırlama veya unutmama, içinde bulunduğumuz şartlara göre değişir. İyiye uyanmak istemez, kötüye iyi ki rüyaydı deriz ve sonra da unuturuz. Hayatında hiç rüyasını hatırlamayan veya düşündüğü an hemen aklına bir rüyası gelmeyen hemen hemen hiç kimse yok gibidir. Herkesin iyi veya kötü unutulmaz bir rüyası vardır. Küçük bir çalışmadan sonra genellikle rüyalarımızı hatırladığımızı fark ederiz. Sık sık hatırlayanların dikkatini çekmiştir. "Bu neden böyle?... Çok garip! Burasını biliyorum ama bana neden öyle geliyor?" gibi tam olarak benimseyemiyor ve bir farklılığı seziyoruz. Bu sezilen farklılık da içten geliyor, yani açık açık rüya sırasında birine de soramıyorsunuz. Bu farklılığı seziş, çalkantılı rüyalarda daha karmaşık ve zor oluyor. Rüneyi gördüğümüz sırada, o an bu bir rüya mıdır, değil midir genellikle bilmeyiz. Çok azımız rüya gördüğümüzü, o anı veya iç içe girdiğini sonradan fark ederiz... Meselâ, şu anda bir işiniz var, eviniz var, akrabalarınız var, plânlarınız var. Birisi çıkıp size en yakın okul, hastane veya karakol ne taraftadır diye sorsa, şu veya bu tarafı

gösterirsiniz. Ne kadar uzakta dese, gene yaklaşık bir mesafe söylersiniz. Çünkü bulunduğunuz yerden ve konumunuzdan eminsiniz. İşte bu bildiklerimizi rüya sırasında görürken mesleklerimiz değişebiliyor, iş değiştirmişiz, evin şekli sokaklar değişmiş ve bize yabancı gelmiyor, fakat alışık olduğumuz görüntülerin dışında olan bu görüntülerde bir farklılığı seziyoruz. İşte bu sırada size yine birisi çıkıp, okul, hastane gibi herkesin bilebileceği bir yer sorsa, gene tarif edebiliyorsunuz. Biraz düşündüğünüzde ne kadar uzakta olduğu hakkında da bir fikriniz oluyor. Aslında orada veya burada diye bir şey yok. O tarafta ne okul var, ne de başka bir şey, yön diye de bir şey yok. Bunlar yeryüzüne ait ve bizim anlama şeklimize uygun kavramlar. Bu rüya bizi bize gösteriyor. Verilen rüya bilgileri, içinde bulunduğumuz duruma göre, konsantrasyonumuzun dikkatine ve amacımıza uygun olarak verilmektedir. Eğer biz gerçekten kalkıp da şuurlu olarak başkalarına hizmet yolunu seçersek veya ona benzer bir şey amacımız olursa, işte o zaman bu rüya bilgileri, görüntüler ileriye doğru kayacak ve bir yardım olarak alacağız. Tabii bu doğal olarak gelecekle ilgili rüyalar olacak-



tır. Yeryüzünde tıpatıp fiilen aynısı gerçekleşme de çok küçük farklılıkların dışında, oldukça benzeyerek gerçekleştiğini göreceğiz. Kafamızın karıştığı oranda rüya bilgileri de karışarak sembolik hâllere, daha da gerilerde kâbuslara kadar inerek bizi bize ihbar edecektir. Bu yüzden rüyalarımıza dikkat etmemiz gerek; bu kanaldan da öğrenim mümkün. Trafığın içinde akış bilgisiyte tepeden bakış bilgisi farklıdır. İnsanlardan sakladıklarımızı rüyalarımızda görüyorsak veya ima ediliyorsa, bunun bilinen bir şey olduğunu anlamamız lâzım. Kendi kendimizi kandırabiliriz, başkalarını da kandırabiliriz, ama Yukarı'yı asla... Yolu yok... Bu yüzden kendi kendimizi araştırma, bilme yolundaysak karmaşık da olsa rüyalarımızı yazıp, bir süre sonra okuduğumuzda durumumuz hakkında genel bir bilgimiz olacaktır... ■

# ESİR!

Anlatsana! Esir, bakıyorum hikâyen dinlemeye değer,  
Anlat geldiğin diyarı.  
Sırtına kamçıyı vuranı,  
Gözüne mil çekeni  
Anlayamıyorum! Sen anlat bana.

Niçin göremiyorsun  
Gürleyen pınarları.  
Niçin uzanamıyorsun  
Bembeyaz badem çiçeklerine.  
Niçin bakamıyorsun güneş huzmelerine.

Umularımı kırıyorsun Esir!  
Sana yardım etmek istiyorum.  
Ben ufacık bir an'ım sadece,  
Seni sürükleyip götürmek isteyen  
Zamanlar var.  
Saçlarını okşayan parmaklar,  
Şefkatle ellerini uzatanlar var.

Anlat, Esir!  
Saatlerin saniye artık,  
Yaraların iyice azmış,  
Neredeyse seni devirecek bak!  
Dileğim kuş olup uçmaktı diyorsun;  
Dön, kanatlarına bir bak.

Gayretsizsin Esir!  
İstirap sırtında şaklayacak.  
Diz çök artık!  
Göremediğin dağlar önünde.  
Diz çök!  
Rahmet üzerinde.  
Eriyen buzlar  
Köpük köpük ayaklarına kadar,  
Yüzsene esir! Engelleyen mi var?

# İSTIRABIN ÖNEMİ

**R**UHSAL rehberi Chan'la irtibata giren medyum Ivy Northage, "Günlük Yaşamdaki Ruhsal Değerler" adlı kitabı yazmıştır. Bu eserin amacı ruhçu felsefenin inceliklerini ve dogal yasaları açıklayarak, birçok hayat probleminin aşılmasına yarayacak yollar önermektir.

Silver Birch ve White Eagle gibi ruhsal eğitimcilerin izinden giden Chan, daha birçok konunun yanında ıstırabın amacı ve ruhsal tekâmüldeki öneminden de bahsediyor.

Konuya olumlu ve cana yakın bir tavırla yaklaşıyor. İstırabın, dünyasal yaşamın bir parçası olduğunu ve aynı zamanda da ruhsal tekâmül kapısı açan bir anahtar olduğunu belirtiyor.

"İstırap, dünyasal hayatın öyle önemli bir parçasıdır ki, onun yaşamdaki yerini anlamak, onunla daha etkili ve dikkatli baş edebilmemiz de bize yardımcı olacaktır."

"İstırabın sebebi nedir? Görünüşte masum olan birçok insan, hiç sebep yokken ne diye ıstırap içindedir?"

"İstırap ruhsal tekâmülün en önemli parçalarından biridir."

"Eğer bu size dünyasal hayatın gereksiz ve kötü bir tarafı gibi geliyorsa ve bunu her şeyi seven bir Tanrı kavramıyla bağdaştıramıyorsanız, biraz olsun düşünün."

Rehber varlık Chan ıstırabın nedenini ve aynı zamanda önemini açıklarken, dünya sonrası yaşama olan inancın gerekliliğinin de üzerinde önemli duruyor. Çünkü bu inanç olmadan hayatın gerçek anlamının kavranması da imkânsızdır.

"Bu Tanrı gücü bizlerin birer parçasıdır ve

bizler Tanrı'dan ayrı varlıklar değiliz. Bu tanrısal güç bizim ruhsal tekâmüldeki şimdiki yerimizde ortaya çıkmaktadır."

"Ölüm sonrası yaşama inanmak bu yüzden çok önemlidir, çünkü bu olmazsa hiçbir şeyin anlamı kalmaz."

"Eğer varlığın sürekliliği konusunda şüphe içindeyseniz, eğer ölümden sonra herhangi bir şeyin olup olmadığı konusunda şüphe içindeyseniz, ıstırabı da içine alan hayatın gerçek anlamı ve amacı hakkında herhangi bir anlayışa ulaşamazsınız."

Rehber varlık ilgili konuları güvenilir ve anlaşılır bir tavırla tartışıyor, soruları cevaplıyor ve dua, meditasyon, üst benlik, ruhsal gerçekler ve açgözlülük ve kabalıkla nasıl baş edebileceğimize dair öğütler veriyor.

Günümüz dünyasıyla ilgili sorunları olan okuyucular, kitabı iyimser ve umut verici bulacaklardır. Ayrıca kitap ruhsal kanunlardan haberdar olmayanlar için de bir uyarı niteliği taşımaktadır.

"Bizler durmaksızın kısır döngüler içinde koşup duruyoruz." diyor Chan. "Yeteneklerimizi boğmak için sebepler yaratıyoruz. Şöyle diyorsunuz: Ben hiç de iyi bir insan sayılmam. Başkalarına nasıl yardım edebileceğimi bilemiyorum."

"Bu gibi hâllerde, daha önünüzde kat edeceğimiz çok uzun yollar varmış gibi gelir... hepimizin yolu çok uzun. Fakat her zaman için sizden daha geride olanlar vardır ve siz onların yollarını aydınlatabilirsiniz."

"Tarif edilmesi oldukça güç belirli olayların başımıza getirdiği mantal ıstırapta başka herhangi bir ceheennem yoktur."

"Eğer yaşamı reddedersek ve yaşamın, ışığımızı arttırabilmemiz için bize sunduğunu geri çevirirsek, er veya geç onunla karşılaşmak durumunda kalırız." diye uyarıyor Chan. ■

**Psychic News, 16 Nisan 1988'den  
Çeviren: Erkin SÜZER**

**I**NSANLAR yapıları gereği sürekli olarak, çevresi ve diğer insanlar hakkında bilgi edinme eğilimindedir. Oysa en büyük bilgisizliği kendi hakkındadır. İnsanlar kendini tanımaz, çünkü birçok maskesi vardır, kendini olduğu gibi göremez. Fakat kendini tanıdığını iddia eder. Tanımadığı için de bir türlü kendini sevmeyebilir.

Tabiidir ki kendini sevmeyen insanın diğer insanları ve varlıkları sevmesi mümkün değildir. Kendini seven insan kendini tanıma, bilme çabasına girer ve yavaş yavaş maskelerini atmaya başlar. Kişinin kendi kendine "Acaba ben neyim ve bu dünyada ne yapıyorum?" sorusunu sorması, onun belli bir şuur seviyesine geldiğinin göstergesidir.

Bildiğimiz gibi insan Ruh ve Madde'den oluşmuş üçüncü bir varlıktır. Maddesel yapısı gereği maddeye yakın, ruhsal yapısı gereği de ruha yakındır. Oysa insanlar kendilerini sadece madde zannettiklerinden, bedenlerini tanır ve bilirler, bir de sahip olduklarını zannettikleri diğerleri tanır.

Oysa dünya maddesi, beden de dahil olmak üzere zamanı geldiğinde terk edilecek birer araçtır. Ne için araçtırlar? İnsanın kendi bütünlüğünü tanımak için birer araçtırlar.

Gerçek kendimizi tanımak için ne yapmalıyız? Öncelikle kendimizi sevmeyi öğrenmeliyiz. Kendimizi nasıl seveceğiz? Varlığımızı sevgi enerjisine açarak, onun bünyemizden akıp geçişini hissederek. Onu elimizde, gözümüzde, sözümüzde, hareketlerimizde tezahür ettirerek.

Sevgi enerjisi bünyemizden akıp geçmeye başladığında, bizlerde değişime sebep olur. Bunun sonucunda kendimizi sevmeye ve tanımaya başlarız.

Evrende çeşitli prensipler vardır. Bunlardan biri de tabiiyet prensibidir. Yani her şey in-

# KENDİMİZİ SEVİYOR MUYUZ?

sanın kendisinden başlar. Kendisini sevebilen insan başkalarını da sever, kendisini kabullenmiş insan, başkalarını da olduğu gibi kabul eder vs...

Sevgi enerjisi her şeyi değiştirebilecek güçtedir. Öncelikle düşüncü şeklimizi rejenere eder. Her şeyi kabullenebilir kılar.

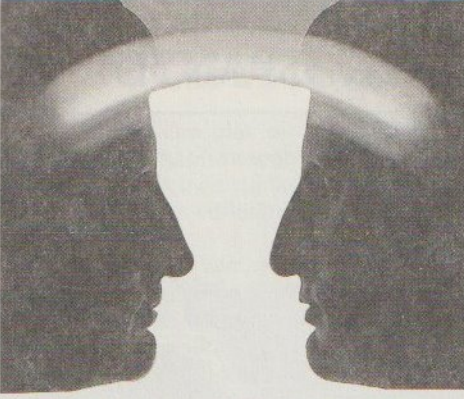
Gerçek sevgi yaşanmaya başladıktan sonra, artık başkalarının bizi sevip sevmeyeceğinin önemi kalmaz. Hareketlerimiz doğallaşır, "Diğer insanlar benim hakkımda ne düşünür?" fikri olmadan iradeli bir şekilde hareket etmeye başlarız. Başkalarından beklentimiz kalmaz. Artık bizim için başkalarının yapmak zorunda olduğunu düşündüğümüz şeyler yoktur.

Sevdiğimiz insanları ve eşyaları (şeyleri) kaybetme korkusu giderek silinir. Onları kaybetsek de sevgiyi kaybetmek mümkün değildir. Çünkü sevgi her an bizimledir. Artık bizim için önemli olan sadece sevmektir, sevimlik değil.

Sevgi samimiyetle hissedilmek istendiğinde, onun bizden akıp geçmesini hemen sağlayabilir, kendimizi değiştirebiliriz. Uyumlu ve huzurlu olmak için değişmesi gereken başkası ve olaylar değil kendimizdir, düşünce kalıplarımızdır (bağnazlık çemberimizdir).

Gerçek varlığımızı tanımak için öncelikle kendimizi sevmeye başlamalıyız. Öz varlığımıza giden yola sevgi rehberlik eder. Sevgide bilgi yüküklüdür.

Kendimizi tanıma ve sevme yolunu tıkayan en büyük hatalarımızdan biri de, başımıza gelen olaylar nedeniyle içinde bulunduğumuz duygu hâlleri ile özdeşleşmektir. O duygu hâlleriyle özdeşleşir, onları kendimiz sanar, ıstırap



*Kendimizi sevmek varlığımızı sevgi enerjisine açmakla olur.*

duyarız. İstıraptan kurtulmak için de onları reddetme yoluna başvururuz. Bu yol bizi bir yere götürmez. İçimizi oturan o buz kalıplarını ancak, onları kabullenip hissederek, kendimizi o duygu hâllerinden ayrı tutarak, onları severek eritebiliriz. Sevgi her şeyi sarıp sarmalar, kendi içine alır ve kendine benzetir. O duygu hâllerini kabullenmememiz nedeniyle, bizleri rahatsız eden o hâlleri yaşamamak için, çevremizdeki insanları kendi kalıbımıza (çerçevemize) uyan insanlar arasından seçeriz. Çünkü onlar bize rahatsız olduğumuz duyguları hissettirmezler; kabuklarımıza pek dokunmazlar. Bunun böyle sürmesi mümkün değildir, bir süre sonra çevremizdekiler bizi rahatsız etmeye başlar. Çünkü artık kabuk cilâlamamıza gerekli hizmeti yapmamaya, bizi onaylamamaya başlarlar.

Biz de hemen eşimizi, komşumuzu, sevgilimizi, patronumuzu, arkadaşımızı, işimizi değiştirmeye kalkarız. Fakat çözüm onları değil, kendimizi sevip değiştirmek, sonra da diğer kişi ve hâlleri sevmektir.

Bugünkü biz, geçmişte yaşadığımız tüm deney ve deneyimlerin sonucuyuzdur. Geçmiş yaşamlarımız da dahil bunların tek birisi değil, hepsiyledir. Bunların içinde en yücelttiğimiz, en alçalttığımız hâller ve hissedişlerimiz de vardır. Oysa her hâlimizi sevebilmeliyiz, bu devamlı olarak o hâlimizdeki biz olmak anlamına gelmez. Onları sevgiyle yumuşatır, nötürleştirebilir ve kendimizi onlarla eşkoşmadığımız için olay-

lara hâkim olabiliriz.

Hepimizin kendimiz için uygun gördüğü, "En iyisi bu!" şeklinde düşünüp, "Olması gerekiyor!" diyerek çaba sarf ettiğimiz ve kendimizce belirlediğimiz bir çerçeve vardır. Fakat ömür boyunca o çerçeveye girmeye çalışmamız, o tipi oynamaya çalışmamız, bize başarı kazandırıp sonuca ulaştırmaz. Atalarımız ne demiştir: "Ya olduğun gibi görün, ya da göründüğün gibi ol." Evet, olduğumuz gibi görünmeliyiz, fakat bu göründüğümüz hâl hiç aynı kalmaz, çünkü varlık devamlı değişir, yenilenir.

Ruhumuzun en yüce ifadesi sevgiyi yaşamaktır. Onu yaşamaya başladığımızda sonsuz yaradılış sürecine katkımız da o ölçüde artar. Süreç kapsamlaşarak devam eder.

Sevgi kudreti, bize dünyasal kişiliğimizin niteliklerini hissetme imkânını sağlar. Bundan sonra artık öz varlığımızın niteliklerini, yani ışığımızı hissetmek isteyebiliriz. Sevgi, ruh dünyası ile madde dünyası arasında bulunan irili ufaklı tüm engellerin aşılmasında bize yardımcı tek etkidir. Yol göstericidir, öz varlığımızın ortaya çıkmasına her gün biraz daha yaklaştırır. Seveceğimiz egomuz değil, öz varlığımızdır.

Tüm insanlar bu yolda yürüdüklerinde, dünya da sevgi enerjisine bürünür. Sevgi, nefreti eritip kendine benzetir. İnsanı, karşısındaki kim olursa olsun hizmete götürür. Bilgi kaynaklı güven hissettirir. Bu da bizim gerçek varlığımızı tezahür ettirme imkânını verir.

Bizler sevgi enerjisi içerisinde yüzmekteyiz. Ama hazır olana kadar, yani kendimizi bu enerjiye açıp, giderek arınmadıkça, berraklaşmadıkça onu kendimizden geçirip tezahür ettiremeyiz. Bizi kendimizden başka sınırlayan yoktur. İnsanın kendi koyduğu sınırları aşmak yine kendisine bağlıdır. İnsanın kabuk bağlaması da, kabukları kırması da kendisine aittir. Artık kabuk kırmak vaktidir.

"Sevgi, hizmet etmek amacıyla ne gerekirse onu feda etmektir."

"Sevgi, varlığın bizzat kendisinden yayılır." ■

## SEVGİ İLE ŞİFA VEREN İSPANYOL

Juan Carlos Cofrade henüz çocuk yaşta iken yaşatlarından farklı şeylerle uğraşıyordu. Arkadaşları hepimizin bildiği oyunlarla vakit geçirirken, Juan her gece gördüğü rüya ve kâbuslara çare arıyor, çeşitli bitkilerden şuruplar yapmaya çalışıyordu. Oysa o rüyaların, kendisine iletilen ilâhî bir gücün habercisi olduğunu yıllar sonra anlayacak ve ellerindeki o güçle hastalara şifa verecekti. Ellerindeki şifalı gücün farkına tesadüfen vardı Juan Carlos Cofrade. Doğum yeri olan Caceres'de bir baharatçı dükkanında yaşlı bir hastanın sırtına elini tesadüfen sürdü. Yıllardır sırt ağrısı çeken ve bunu çeşitli baharatlardan yapılan karışımlarla dindirmeye çalışan yaşlı bir hasta bir anda ağrıla-

rının kaybolduğunu fark etti ve Juan'ın sihirli gücü ortaya çıktı.

Juan'ın ünü böylece yayıldı. İnançlı bir Katolik olan Juan Carlos, "İnsanlara sevgi veriyorum ve hastalıklarını yeniyorum. Her seanstan önce bana yardımcı olması için Tanrı'ya dua ediyorum." di-

yor. Juan'ın şifalı elleri hastaları, özellikle kan dolaşımı bozukluklarını, sinir hastalıklarını, mide ağrılarını, depres-



*Juan Carlos Cofrade 10 yaşındaki Tania Calle Martin'e şifa verirken*

yon, kalp ve akciğer hastalıklarının tedavisi ediyor. ■

(Die Aktüalle'den Çev: Bayram GÜMÜŞ)

## HAYATINI KAYBETTİ!

Bu deymi sık sık duyuyoruz. Gerek gazetelerdeki kaza haberlerinde veya halk arasındaki konuşmalarda:

"Haliç Köprüsü üzerinde meydana gelen zincirleme kazada 9 vatandaşımız hayatını kaybetti. Kimlikleri..."

"ABD'nin Teksas eyale-

tindeki iki özel uçak havada çarpıştı. Kazada iki pilot hayatını kaybetti." vb.

Herhalde bu deyim, insanlara, yok olmak, bitmek, sahip olduğu her şeyini kaybetmek gibi kavramları çağrıştırdığından, ölüm kelimesinin yumuşatılmış hâli olsa gerek.

Kaybedilen hiçbir şey yoktur. Kaybedilen, yitirilen şeyler sadece şeydir ve bedene aittir.

Bu yüzden ebedî olan Ruh için kaybedilen bir hayat da yoktur.

**Çünkü Ruh hayattır, hayat da Ruh'tur. ■**

## ZAMAN BEDAVA MI?

Bir televizyon programında verilen haber hayli ilginçti. Ülkemizde son günlerde video ve kaset satışlarında artış varmış. Söyleşi yapılan kişilerin bazıları iki adet videoya sahipmiş. Birinde film seyredilerken, diğerinden TV programlarını kaydediyorlar-

mış. Günde en az üç film, hafta sonları dokuz-ona kadar yükselebiliyormuş.

Şöyle bir düşünecek olursak, bizlerin bu kadar boş vakti var mı acaba? Günün uzunca bir bölümünü uykuda, yollarda, yemek yiyerek ve dinlenerek geçiren günümüz

insanı, arta kalan vaktini de video seyrederek geçirirse, kendini nasıl geliştirecek? Gelişmek istiyorsak yaşantımızı bir plân dahilinde sürdürmeliyiz. Zaten olup biten her şey Ruhsal Yöneticiler'in plânları dahilinde gerçekleşmiyor mu? ■

# RUHLAR TARAFINDAN RAHATSIZ EDİLEN MAHKÛM

Oğlu mahkûm olan bir anne, oğlunun hapishanede bulunduğu süre içinde ruhlardan rahatsız edildiğini belirtmiştir.

Yeni Zelanda'nın milyonluk hapishanesinde, son beş yıl içinde on iki intihar vakasına rastlanmıştır. Hapishanenin inşa edildiği topraklarda savaş yapılmış ve birçok Maoris katledilmişti. Bu nedenle yöre kutsal olarak kabul edilmektedir. Psikiyatrist Dr.

Frank Whittington'un ifadesine göre, bunların büyük bir kısmı önlenebilir durumdaydı.

Hapishane otoriteleri bu toprakların ruhsal önemini bilmektedirler. Maoris insanları, buraya hapishane yapılmaması hususunda epeyce diretmişlerdi. İntiharların pek çoğu Maoris'tir. Tüm bu olaylar, hapishanenin inşaasından on iki yıl sonra başlamıştı.

Yirmi beş yaşındaki bir mahkûm, mahkûmiyetinin so-

na ermesine bir ay kala intihar etmişti. Başka bir mahkûm, ayrılacağı tarihten üç ay önce... 1980'de, Jury ailesinden birisi kendini asmıştı. Bundan bir hafta sonra, o şahsın erkek kardeşi kendini polis karakolunda astı. Her ikisi de dört yıldan beri bu teşkilatta çalışmaktaydılar. Başka iki erkek kardeş de, bir araba kazasında hayatlarını kaybetmişlerdi.■

(Psychic News'dan)

## AÇGÖZLÜ VE HIRSLIYIZ

En küçük dükkan sahiplerinden tutun da en büyük holding yöneticilerine kadar hepsi yakınıyorlar. Yeterli kazanmıyoruz, paramız yok, senetler ödenmiyor, ekler geri dönüyor. Düşünceleri kararlımış, gözlerini madde hırsı b-

rmş, ilişkilerini menfaate dayalı bu kişilerin tek isteği 1 yerine 10 kazanmak. Yaptıkları ticaret makul ölçüler çerçevesinde değil. Farkında olmadan, şuursuzca sebepleri kendileri yaratıyorlar, sonuçlarından kendileri yakınıyor-

lar. Gerçekte yapılması gereken ise vicdanı sızlatmayacak ticarettir. O zaman insan görür ki, yakıncak hiçbir şey olmayacaktır. Uygulamak ise insanların gücüne bağlıdır. Denemekle bir şey kaybedilmez, çok şey kazanılır. ■

## VİCDAN

Vicdan; insanın duyu ve düşüncelerini (ruh hâllerini) ve onların amaç ve niyetlerini izleyerek, müsamaha, merhamet, iltimas yapmadan, ruhun tekml ihtiyaçlarını sağlamak yolunda uyarır ve hakemlik yapar, insanın tekml düzeyi oranında ona bilgi verir.

Mukadderatı hazırlayıcı ögelerden biri vicdandır. İyi ya da kötü niyetle yapılmış olan bütün sübjektif ve objektif hareketler vicdana yansıyor onu sarsar ve ruhta çeşitli tepkilerin meydana gelmesine sebep olur. Bu tepkiler de insanın karşılaşacağı olayların etkeni olacaktır.

Her insanın kendi ruh-

sal tekml seviyesine uygun bir **anlayış (idrak)**, **duyu** ve **düşünüş** derecesi vardır. Bu onun kendi varlığının bir realitesini ifade eder.

İnsanın tahayyl, istekleri, çaba ve emeği, eğitimleri ve kabulleri realitesi etrafında toplanır ve yönlenirler. İrade, realitenin imknları oranında realite dahilinde kullanılır.

Vicdanın tatmini, ruhun realitesine ve kanaatlerine bağlıdır. Realite ve inançlar tekml etike, vicdan düzeyi de yükselir. Yani ruhun görgü, tecrübe ve bilgisi ile vicdanın fonksiyonel eylemi arasında yakın ilişki vardır.

Evrende ne kadar ruh

varlığı varsa, o kadar tekml farkı ve vicdan derecesi vardır. Vicdan hükümleri birbirlerine nispeten çok yaklaşabilirler, ama her noktası birbirlerinin aynı olmaz.

İstirap ve mutluluk, insanın düşünce ve fiillerinde esas olan maksat ve niyetlerinin iyiliğine ya da bencilliğin emirlerine uymasına göre bizzat kendi içinde kurulur. İstirap ve mutluluk tekml sürecinin zorunlu sonuçlarıdır. Vicdan hesaplaşması ve verdiği hüküm mukadderdir.

Yapılacak en iyi iş, her insanın kendi vicdanının emirlerine sayđı göstererek kendi tekmln sağlamasıdır. ■

# Yaşanmış Bir Ruhsal Deneyim TEKİNSİZ ORMANDAKİ BEYAZLI KADIN

Hazırlayan: Burak ERKER

"**B**U benim hiç unutamayacağım bir deneyimdi." diyor James Harrelson. Ailece yaptıkları bir piknik sırasında, esrarlı bir ormanın içine gezi yapmıştı Harrelson.

"Ağaçları seyretmek ve bu sakin atmosferi yaşamak için ailemin yanından ayrılmıştım. Beyazlı kadın hakkında daha önceden hiçbir şey duymamıştım.

Bir mil kadar ormanın içine doğru yürüdükten sonra dinlenmek için oturdum. Aniden omuzuma bir el dokundu. Başımı kaldırıp baktığımda bir bayanı ayakta dururken gördüm. Tertipli bir görünüşü, memnun bir yüz ifadesi vardı. Ona gülerek, "Merhaba." dedim. Ama o, hayatımda gördüğüm en derin bakışlarla bana baktı, sanki ruhumu okuyordu. Hiç de tekin bakmıyordu.

Bedeni aniden kaybolmaya başladı ve ben o anda, onun bu dünyadan olmadığını anladım. Gene o hayaletsi parmaklarıyla omuzuma dokundu. Oradan büyük bir hızla uzaklaştım. Karıma toparlanmasını ve çocukları arabaya koymasını söyledim. Arabayla hızla ormanın dışına çıktık.

Birkaç hafta sonra kendimi sorgulamaya başladım. Kendime, herhalde delirmeye başlıyorum diye söylenmekteyken, aynı hayalet kadını başkalarının da gördüğünü öğrenince rahatladım.

Bu ormanın adı Elfin'dir. Ama yöre halkı buraya "Hayaletler Kanyonu" diyor. Burası avlanmak ve kamp yapmak için kullanılır. Eskondido'nun (California) beş mil güneybatısında yer alır. Bu çalılık arazinin ortasından yılan gibi kıvrılan bir yol geçer.

O yörenin insanı olan Cheryl Bradley'e göre, beyaz kadının ruhu ormanda kendisini ve kocasını öldüren katili aramak için dolaşmış. Her yerde çocuklarını ararmış.

Efsane şöyle devam eder: 1800'lü yılların sonlarına doğru bu çift, Kızılderililer tarafından işkence edilip canlı canlı, barakalarından yakılarak öldürülmüş. Bu yer, aynı zamanda posta arabaları için bir istasyonmuş. Kızılderililer için, bu istasyonun bulunduğu arazi, tanrılarıyla görüşmek için kurulan ruhsal bir yermiş. Oraya yapılan binaya çok kızmışlar. Sonunda onlar da bu kutsal yeri kurtarmış.

İstasyon saldırıya uğradığında, Beyazlı Kadın çocuklarını saklamış. Erkek olan çocuk 8 yaşında, kız ise biraz daha ufakmış. Kadıncağız onları bir ağaç kovuğuna saklamış. Tahminen bir sonraki posta arabasıyla gelenler çocukları kurtarmış. Yalnız, kimse çocuklara ne olduğunu bilmiyor. Birçok insan, Beyazlı Kadın'ın çocuklarını aradığını zannediyor.

Beyazlı Kadın, birçok kez, ağaçların üstünde bir sis bulutu gibi dalgalanırken görülüyormuş ve devamlı insanları korkutuyormuş. Onu gören birçok tatilci, bir daha geri dönmemek üzere yöreyi terk ediyormuş.

Rahip Corrine Pleasant'a sorduğumda, "Elbette onu gördüm, ama artık beni hiç korkutmuyor. O bölgede 10 sene yaşadım. Orada o kadar uzun süre yaşayıp da o kadını görmemek imkânsızdır." dedi.

"İlginç olan şey ise Beyazlı Kadının hiç yürümemesi. Yerin 8-9 cm üstünde dalgalanıyor. 35 yaşlarında ve her tarafı bembeyaz. Başına bir eşarp takıyor ve eşarp yüzüne düştüğünde Arap kadınlarına benziyor. Onun sesini duyan birine hiç rastlamadım ve ben de onun sesini duymadım.

Onu ilk gördüğümde beni çok korkuttu. Pencereden dışarı baktığımda, onu çi-

menlikte gezerken gördüm. O an bir göz yanılmasına uğradığımı sandım. Ama onun yanından geçtiği çiçekli dal sallanınca hayal görmediğimi anladım. Beş dakika sonra duman gibi yok oldu.

Onu akşam karanlığında görmüştüm, sanırım ki o kadın birkaç insan tarafından görüldüğünde, ölüm diye bir şeyin olmadığı gerçeğinin anlaşılmasında yardımcı olacaktır.

Tabii ki bu benim kişisel kanaatim. Büyük bir ihtimalle o buraya dönmekten çok memnun."

**R**oberta Boren adlı 46 yaşındaki özel bir dedektif olan bayan da bu kadınla ilgili şunları söylüyor: "Elfin ormanına, arkadaşım Mae'yi ziyaret etmek için gitmiştim. Oraya gitmek için, gölün çevresindeki parka benzer bir araziden geçtim.

Patikadan aşağı doğru yürüyüp evlere bakarken önümdede beyaz giysili bir kadın gördüm. Benimle aynı yöne doğru gidiyordu, ama benden biraz daha hızlıydı. Çok şaşırmışım çünkü elbisesi çok demodeydi. Saçları yanlara savruluyordu.

Çok meraklanmışım ve ona yetişip konuşmaya karar verdim. Hızlandım ve ona seslendim. Tam yaklaşmışım ki yoldan saptı ve uçarak yakındaki evlerden birine yöneldi. Onu duvarın içinden geçerken gördüm. Sanki ona göre orada bir ev yoktu.

Evin çevresinde dolanarak onun dışarı çıkıp çıkmadığını iki kere kontrol ettim. O kadının kapıdan değil duvardan geçtiğine eminim. Onun kim olduğunu anlamak için evin çevresinde yarım saat bekledim.

Mae evinin önünde beni gülerek karşıladı. Ona olanları anlattığımda, Beyazlı Kadını birçok kez gördüğünü anlattı. Genelde geceleri dışarı çıkmadığını, çünkü kadının onu çok korkuttuğunu söyledi."

Santa Ana'lı evli bir bayan olan Georgia Shaffer, "O bölgede yaşamamama rağmen Beyazlı Kadını birçok kez gördüm." diyor. 25 yaşındaki Georgia onu ilk kez 10 yıl önce görmüş. "Elfin ormanındaki bir gölün yanında bir patika vardır. Bir gün Beyazlı Kadını ağaçta otururken gördük. Onun içinden arkasını görabiliyorduk, o da bize bakınca kaçtık. Patikanın sonuna geldiğimizde onu görmek için geri

baktığımızda kaybolmuştu.

Bu olayları aileme anlattım ama bana inanmadılar. Aklımı yitirmeye başladığımı zannettim. Ama bu olayı erkek arkadaşım ile beraber görmüştük. Böyle olmasaydı 'Tamam hatalıyım.' diyebilirdim.

Daha sonra onu tekrar gördüm. Bir gece, beş kişi birden Elfin ormanına birbirimizi korkutmak için gitmiştik. Yokuş yukarı çıkan bir yol vardır orada. Tehlikeli, dik bir virajı var. Arabamız oraya gelmek üzereyken yoldan çıktı ve motoru durdu.

Biz şoförün şaka yaptığını düşünüyorduk ve ona 'Çalıştır şu arabayı.' dedik. O ise 'Şaka yapmıyorum araba bozuldu.' dedi.

Kısa bir süre sonra pencere sislendi. Dışarı baktığımızda Beyazlı Kadını tampona tutunurken gördük. Sanki bir şey söylemek ister gibi bize bakıyordu, ama biz korkudan konuşmadan oturuyorduk.

Sonra çözülerek gözden kayboldu, biz de arabayı çalıştırıp aceleyle oradan ayrıldık. Artık birbirimizi korkutmakla ilgilenmiyorduk. Galiba bizi, kavşaktan dikkatli geçmemiz için uyarmaya çalışıyordu."

Martin Heil, şerif otosunun telsizinden devamlı beyazlı bir kadın gördüğünü söyleyen insanlardan mesaj aldığını söylüyor: "Ormandaki nüfus fazla olmamasına rağmen bu mesajların sayısı oldukça fazla." diyor Heil.

Elfin ormanı ilfaiye Müdürü Tom Urban, "9 yıldır yangın işlerinde çalışıyorum ve beni devamlı beyazlı bir kadın gördüğünü söyleyen insanlar arıyor." diyor. "Bu telefonların büyük çoğunluğu Beyazlı Kadını gördükleri için kaza yapan sürücülerden geliyor.

Telefonlardan biri, karanlık yolda arabaları tepetaklak olan iki çocuktandı. Onlara ne olduğunu sorduğumda, bana farlarının aniden söndüğünü, sonra da kazaya sebep olan Beyazlı Kadını görerek korktuklarını söylediler. Çocukların ikisi de yemin ederek aynı hikâyeyi anlattılar. Polis ise onlara güldü."

Polis olaydan sonra arabayı kontrol etmiş, sebebin bir kısa devre olduğunu zannediyor. Belki!

Sebepler her ne olursa olsun Beyazlı Kadının ormanda dolaşmaya devam ediyor. O yörenin insanlarını korkutuyor ama onlara zarar vermiyor. ■

**Kaynak: FATE Dergisi, Ocak 1983**



## Güç Büyütücü Radyo Vericisi Hâlâ Bir Gizdir.

• Robert J.SCHODEWELD •

ACABA ne, bir radyo verici istasyonu, bir telsiz elektrik transmision sistemi, bir hava kontrol aygıtı, bir ölüm ışını ve anti-savaş makinesi olarak kullanılabilir?

Ruslar doğu kıyılarındaki o patlamaya, Kanada'da hava koşullarını değiştirmeye ve bazı Kanada vatandaşlarının beyinlerini karıştırmaya neden gerek duymuşlar ve bunlarda ne gibi bir amaç gütmüşlerdir? Bazıları bu soruların yanıtının, vaktiyle Nikola Tesla tarafından bulunmuş olan güç büyütücü radyo vericisi olduğunu söylemektedir.

Tesla ilk büyütücü vericisini (bu adın verilmesinin nedeni onun gerçekten giriş voltajını büyük ölçüde büyüttüğü içindir) 1899 yılında Colorado Springs'te yapmıştı. Çoğu modern vericiler bugün düşük güçlü bir osilatör devresinin çıkış akımını büyütme için transistörler kullanırlar. Onun büyütücü vericisi daha radyo lâmbaları (tüpleri) bulunmadan önce yapılmıştı, nerede kaldı transistör ve onun tam güçle çalışan ayarlı bobinlerinin osilatör devresi. İlk ve ikinci (primer ve sekonder) bobinler düşey olarak 17 metre çapında yuvarlak kutuplar üzerine sarılmış ve başka bir bobin de, çapı 2,5 metre, büyük bobinin içine yerleştirilmişti. Tam güce getirildiği zaman -yaklaşık 50.000 watt- bobinlerin çıkış akımı 12,5 milyon volt civarında oluyordu. Çok sakın ve sessiz çalışan modern transmitter (verici) lere karşın bu büyütücü transmitterin çalışması görülecek bir şeydi, içinde bulunduğu koca çadırın dört bir tarafına şerareler sıçırıyor ve çevresindeki hava da ozon ile doluyordu.

Bir taraftan da metrelerce uzunlukta yapa yıldırımlar görülüyor, bazen de top şeklinde yıldırımlar oluşuyordu. Bina görevini yapan çadırın üstünde yüksekte bir direğin üzerinde bakırdan dev bir top vardı ve bunun üzerinde daha çok şimşekler çakıyordu. Lâboratuvarın etrafını saran alan elektriklenmişti.

Şimdi Tesla ve başkaları tarafından büyütücü verici hakkında ortaya atılan iddiaları incelemeyen önce onun kendisi hakkında biraz bilgi vermek faydalı olacaktır.

1899 yılında Nikola Tesla 43 yaşındaydı

ve daha o zaman dünyayı değiştirmişti. O bizim alternatif akım güç sistemimizi (polifaz jeneratörü, endükleme motorunu, yağla donan transformatörü vb.) neredeyse tek başına bulmuştu ve 1893'te bunlar, dünyaya yayılışından birkaç yıl sonra da, Edison'un Doğru Akım Sistemi'nin yerine geçmişti. 20. yüzyılın başında da Tesla floresan ışığını, Tesla bobinini, radyo ile ilgili birçok yenilikleri ve radyo ile kontrol edilebilen bir güdüm sistemini keşif etmiş bulunuyordu.

Tesla, kendini beğenmiş, çabuk parlayan, çok ketum bir insandı. Yalnız olmasına rağmen, gösterişten hoşlanırdı ve elektriksel etkilerle ilgili gösterileri pek se-

# NIKOLA

verdi. Onun bazı ufak acayıplıkları vardı, parayı kullanmasını hiç bilmezdi ve hiç kimseye geçinemezdi.

## PARANIN GELECEĞİ YERLER "UNUTULDU"

YENİ yüzyılın başında Tesla New York'a kafasında muazzam plânlarla döndü, yeni bir tesis düşünüyordu, bununla o büyütücü vericisini kullanacak ve bütün dünyaya enerji, hatta müzik, telgraf, evrak kopyelerini, fotoğrafları ve daha başka haberleri gönderecekti. Yalnız o bu konuya karşı sempati ve ilgileri olan J.P. Morgan gibi zengin adamlara telsiz güç ile ilgili bu girişimden söz etmeyi "unuttu". Çok geçmeden elinde jeneratörler ve daha başka aygıtlar hazırıldı ve Long Island'de Wardenclyffe dolayında fabrikasının yapımına başladı.

Fakat Wardenclyffe'teki "Dünya telsizi" hiçbir zaman bitemedi. Tesla bu işin maliyetini pek düşük hesaplamıştı ve 1904'te parasız kaldığı zaman Amerika'da da parasal bir kriz baş-

lamış bulunuyordu. Öte yandan bu sıralarda Guglielmo Marconi çok daha mütevazı tesislerle Atlantik'in bir yanından öte yanına telsizle sinyaller göndermeyi başarmıştı.

## YENİDEN DOĞAN İLGI

ENERJİ bunalımı ve buna ek olarak enerji hatları ve enerji istasyonları hakkındaki tartışmalar yeniden Tesla'nın düşünceleriyle ilgilendirilmesine sebep oldu. Büyütücü vericiler, yakın bir zamanda Ontario, Minnesota, Texas ve California'da Tesla hayranlarından gruplar tarafından yapılmış veya yapılmaktadır.

Onlar Tesla'nın sisteminin pratik olduğunu kamuya göstereceklerini ummaktadırlar, fakat onlar bu işi Tesla'nın kendisinin yıllarca önce kişisel olarak göstermiş olduğu kanısındadırlar. Tesla'nın dostu ve onun hayatını yazan John O'Neil'in yazdığına göre Tesla Colorado'da iken 26 mil uzaktaki ampulleri yakmayı başarmıştı. Amerika'da Tesla'ya ait vesikaların çoğuna sahip olan elektrik mühendisi Leland I.Anderson ise şöyle diyordu: "Ben hiçbir zaman, bunu kanıtlayacak bir şey bulamadım ve bunların gerçek olmadığı kanısındayım. O'Neil'in, bu sözlerin biricik kaynağı olduğu görünüyor". Tesla'nın Yugoslavya'da bir müzede saklı bulunan anılarında da bu olaydan söz yoktur.

**E**lektrik mühendislerinin bunu herhangi bir kişinin başaracağı hususunda da kuşkuları vardır. Onlarca büyük bir enerji miktarının uzaya ışın hâlinde yayılması ve dünyanın elektriksiz özellikleri Tesla'nın o zaman sandığından çok daha çapraşık ve anlaşılması güçtür. Onun kuramı, Colorado'daki gökgürültülü fırtına sırasında saptanan ve yeryüzünün onun tarafından gözlenen rezonans frekansına bağımlıdır. Anderson'a göre ise bu gözlem tam mânâsıyla yanlışır.

## SONUN BAŞLANGICI

ANDERSON şöyle demektedir: "1899'da Colorado Springs'te Tesla yıldırım fırtınaları gözledi. Bunlar ona doğru düzlüklerin üzerine geliyor ve âletleri üzerinde maksimal ve minimal etkiler üretiyordu. O bu etkiyi, ilerleyen fırtına tarafından yerde başlatılan sabit dalgalar olarak tefsir ediyor, bu dalgaların doruk

noktaları fırtına ilerledikçe kendi konumu içinde geçiyordu. Daha büyük bir olasılıkla o, bulunduğu istasyonun batısındaki sıradağlardan gelen yankıların oluşturduğu bir girişim (enterferans) etkisi görmüş olabilir. Sonuçlar âletleri üzerinde de aynı olmuş olabilir."

Tesla'nın düşüncelerinin başlangıcını simgeleyen işte bu "Wardenclyffe görünüşü"nü'nün yanılması idi. 1899'dan sonra o hiçbir vakit büyük bir büyütücü verici yapıp bitiremediği hâlde, bu buluş onda sabit bir fikir olmuştu.

1917'de, ancak dostlarının birçok ısrarından sonra, Tesla Amerikan Mühendisler Birliği'nin Edison Madalyası'nı kabul etti. Bu törende yaptığı konuşmada büyütücü vericinin hava şartlarını değiştirmekte nasıl kullanılacağından söz etti.

## RUSLARIN ÇÖZÜMÜ

KANADA hükümetinin resmî bir memuru olan Andrew Michrowski Rusların havayı değiştirmek sorununu çözdüklerine inanmaktadır. Rusların büyütücü transmitterden faydalanarak Kuzey Pasifik üzerinde "sabit bir dalga seti" (perdesi) oluşturduklarını iddia etmektedir. Sistemin esasını fazlasıyla alçak frekanslı manyetik alanlar ve graviton veya takyonlar oluşturmaktadır ve bunlar şu veya bu şekilde kütuplardan gelen havanın Kanada üzerine doğru olan akışını değiştirmektedir. Başkaları da büyütücü vericilerin dünyanın içinden geçen sinyaller gönderdiği ve bunların bu süreç sırasında yerin çekirdeğinden bir sifon gibi ek enerji çektiğini tartışmaktadır. Bu sinyalleri odaklamak suretiyle, enerjiyi atmosfere boşaltmakta ve bu noktada havayı değiştirmektedir.

Maalesef bu açıklamalar ispat edilemeyen varsayımlara dayanmaktadır. Gravitonların ve takyonların (ışıkdan daha hızlı hareket eden parçacıkların) varlığı tamamiyle bir varsayımdır, bu yüzden bunların üzerine bir şey bina etmek mevsimsiz bir şeydir. Şimdiye kadar hiç kimse radyo dalgalarının yerin çekirdeğinden bir sifon gibi enerji çektiğini göstermiş değildir.

Bu ek sorun üzerinde elektrik mühendislerinin görüşü şudur: Büyütücü vericiler tipik olarak çok uzun dalga boyları oluştururlar (yaklaşık 6 kilometre, Tesla'nın Colorado'daki aygıtı için).

Böyle uzun dalgalar arasında ve atmosfer

ferin teker teker molekülleri arasında enerji nakli esas itibarıyla sıfırdır ve bu uzun dalgalar hiçbir zaman etkinlikle odaklanamaz.

Son yıllarda Tesla kendi köşesine çekildi ve pek kimseyle görüşmedi, yalnız arada bir bazı gazete muhabirleri bir mülakat yapmak için onu aradılar. Bu yüzden o da hiçbir zaman bir oyuncu gibi sahneden tamamıyla uzaklaşmadı.

Birçok mülakatlerinde, o bir anti-savaş makinesinden söz etti, bu sayede bir ülkenin sınırları, hiçbir şekilde içeriye geçilemeyecek şekilde bir enerji perdesi ile kapatılacaktı. "The Tesla Factor" adındaki kitabın ortak yazarlarından biri olan Bob Parker "Bu, Tesla'nın en çok sevdiği keşiflerden birinin kullanış şeklidir." der.

"Büyütücü verici, her cins sinyali yok eden bir alan oluşturur." diyor Parker, "bu sinyal ne olursa olsun. Bu şimdiye kadar sahip olduğumuz hiçbir şeyi geçirmez. Bir jiroskop bile onun içinden geçemez; bir roket bile". Ve Parker'in inandığına göre Ruslar böyle bir sistemin üçte birini tamamlamışlardır.

1930'larda Tesla büyütücü verici ile bir ölüm ışınının sırrını bulduğunu ilân etmiştir. Fakat bunun hakkında hiçbir ayrıntıdan söz etmemiştir, geçen yılda iki olay bazıları tarafından böyle bir silâhla ilgili bulunmuştur. Doğu kıyısı atmosferik patlamalar ve Kanada'da saptanan bazı radyo sinyalleri Aralık 1977'de ve Ocak 1978'de Amerika'nın Doğu Kıyısının büyük bir kısmı görünüşe göre denizin üzerinde oluşan esrarlı atmosferik patlamalarla belirli aralarla sarsıldı. Bunlar birçokları tarafından ses patlamaları, patlayan çöp gazları, göktaşları, çekim dalgaları ve daha birçok başka şekilde açıklandılar.

Bob Parker, "Bu patlamalar Tesla'nın transmitterinden gelmektedir. Ben onlara ısı bombaları adını veririm. Bunlar Rusların kullandığı büyütücü transmitterlerden gelmektedir. Herhangi belirli bir noktada coherent sinyaller üzerinde incoherent ışınları (Laser ışınları gibi) oluşmaktadır." diyor.

## KANADA'DAN GELEN ŞİKÂyetLER

SON zamanlarda Kanada'da kömür madencilerinin bulunduğu küçük kentlerden bi-

rinde oturanlar sağlıklarının bozulduğundan, bu arada baş dönmesinden, mide bulantısından, ruhsal gerilim gibi şeylerden şikâyet etmeye başlamışlardır. Çok düşük frekansta kuvvetli radyo sinyalleri saptanmış ve bunların atılmalarının insanların beyin dalgalarıyla enterferans yaptıkları iddia edilmiştir. Michrowski bu sinyallerin Rusların büyütücü vericilerinden geldiğini açıklamıştır.

**D**oğu kıyısındaki patlamaların ısı bombası şeklindeki izahları da, hava kontrolünde olduğu gibi, aynı eksiklikten yarım kalmaktadır. Kanada'daki sinyallere gelince, atılım frekansı çok alçak olduğu hâlde (bir ufuk üstü radarı gibi) taşıyıcı frekans birkaç megahertzdir ki, bu da bir büyütücü vericiden gelemecek kadar yüksektir. Büyütücü transmitter (vericiler) hakkındaki bütün bu aşırı iddiaların altında bu varsayım bulunmaktadır. Bunun çıkışı aynı frekansa ayar edilen herhangi başka tip bir transmitterden temelden farklıdır.

Tesla buna inanıyordu. Fakat acaba bu doğru muydu?

Tesla projesi 1970'de, Robert Golka, Bostonlu bir elektrik mühendisi, Tesla'nın hatıra defterini okumak üzere Yugoslavya'ya uçtuğu zaman başlamıştı. Döner dönmez, Wendover, Utah kentine gitti ve orada Tesla'nın yıllarca önce Colorado Springs'de yaptığı tesisin bir eşini yaptı. Uzun yıllar çalıştıktan sonra, şimdi Robert Golka ondan 25 milyon volt alabilmektedir ki, bu, Tesla'nın elde ettiğinin iki katıdır. Ona kalırsa, büyütücü transmitterlerden alınan bu akım büyüül bir şey değildir.

"Benim bunun hakkında öğrendiğim her şey elektromanyetik kuram üzerine düşmektedir. Aradaki biricik fark, onun bir şerare-gediği osilatörü kullanmasıdır ki, bu yüzden şerarenin çıkardığı gürültü oldukça fazladır."

İşte Nikola Tesla'nın meşhur büyütücü transmitteri bir sinyalden başka bir şey değildir.

Fakat bu tesis yeniden ortaya çıkabilir. Golka'ya göre eğer bu sinyal iyice anlaşılırsa, bu bugün kullandığımız yüksek enerji ile çalışan transmitterler için ucuz bir seçenek olabilir. ■

Kaynak: SCIENCE DIGEST

# SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER

Celse: 14

19.8.1962

## İÇ ve DIŞ FİİLLERİMİZ

"Afakî olarak düşünebilerseniz, her yapılan iş bir vazifedir. Fakat bu vazife, prensip itibarıyla bir vazifedir. Yaygın vazife sahasıyla dar vazife sahasını birbirinden ayırt etmek için, her şeyden önce fiillerinizin menşei, istikamet ve ulaşacağı hedefi ayırt etmeliğiniz icap eder.

Fiillerinizin menşei çok çeşitlidir. Kısaca bunları ikide mütalâa edin:

İçe ait fiiller, dışa ait fiiller. İçe ait olanlar, gene maddî tezahürat hâlinde kendisini gösterir. Fakat menşe itibarıyla derunî bir hâlin, sezginin, bir zekânın, bir düşüncenin, bir hürriyet havasının, bir baskının mahsulüdür. Bunlar iradî, gayri iradî, yarı iradî, otomatik ve tamamıyla otomatizmanızın dışında empozisyonlar hâlindeki fiillerdir.

Dışa ait fiillere gelince. Bunlar sizin iradenizin dışındaki iradelerin zincirleme biraraya gelişinden doğan tezahürlerdir ki, menşeleri, siz, cemi-yetiniz, dünyanız ve dünyanızın ötesindeki âlemlerden inikas edebilir. Dış fiiller, yani sebep ve menşeleri dışta bulunan fiiller, ekseriya zorlayıcı fiillerdir. Bilhassa müşahedeleriniz ile sizlere kendini belli etmeye çalışan, varlığınızda birtakım ihtizazlar meydana getirmek isteyen bu fenomenler, esas itibarıyla üç ana kaynaktan neşrolur:

1. Kendi ruhî enerjinizin istikametlenip, muayyen bir formasyon hâlinde ya yeni bir düzen yahut bir düzensizlik içinde size inikas etmesidir.
2. Sizden gayri olanlar: Bunların sizlere tevcih etmiş olduğu ruhî enerjinin meydana getirdiği fenomenlerdir.
3. Siz ve sizden gayri olanların da gayrisi olan, meselâ hamî varlıklarınız, meselâ muhtelif plânlar ve gene meselâ Idareci Mekanizma'nın gayet şumullü olan fiilleri, vakalar, fenomenler ve tipler hâlinde karşınızdadır."

### SÖZLÜK

**Afakî:** Gereksiz, havafî  
**Menşe:** Kaynak  
**Derunî:** İçsel

**İnikas etmek:** Yansımak  
**İhtizaz:** Titreşim  
**Mütalâa etmek:** İrdelemek

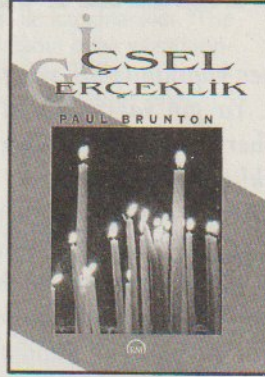
**Neşrolmak:** Yayılmak  
**Tevcih etmek:** Yönelmek  
**Şumul:** Kapsam, genişlik



# KİTAPLAR ARASINDA



# İÇSEL GERÇEKLİK



**Kitabın adı / Orijinal adı**

İÇSEL GERÇEKLİK  
LA RÉALITE INTÉRIEURE

**Yazan / Çeviren**

Paul BRUNTON / Güneşi AKOL

**Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi**

296 SAYFA, 1995

**Fiyatı:** 280.000 TL

**RUH ve MADDE DERGİSİ \* YAYINLARI**

P.K. 9 80072 Beyoğlu - İSTANBUL

**Y**AZAR Paul Brunton, Doğu'daki yaşamı sırasında mistisizme "inisiye" olmuştur. Bu onun için bir dönüm noktasıydı. Gizli Yol'dan sonra yayınladığımız bu ikinci kitabı, bütün insanların kararsız ruhlarını Tanrı'ya bağlayan öteâleme ait bağları sağlamlaştırmamıza çalışan bir eserdir. Doğu'nun binlerce yıllık bilgelik dolu geleneğini inceleyerek, insanların ihtiyacı olan bazı sırları aydınlığa çıkarmaktadır.

Brunton, keşfettiği bilgileri Batı'daki okuyucularına aktarma gibi bir vazife de görüyor. İsa'nın Batı'da hasır altı edilmiş öğretilerini Doğu'nun engin ruhsallığıyla sentezleyerek vermeye çalışıyor. Şöyle diyor yazar:

"Ruhsallık, dünyaya ait olmadan dünyada yaşayarak bulunur. Başka bir deyişle, dışsal olarak diğer bütün insanlar gibi yaşarken içsel

olarak bundan koparak, yüreğimizi maddî şeylere bağlamamak, zihinsel olarak bunların tutsağı olmamak, her an bunu aşmaya hazır olmak durumuna ulaşıldığında özgür olunur, kölelik biter..."

"Günümüzün okulu yaşam, bize günü gününe kutsal dersler ve tanrısal öğretiler sağlıyor. Savaş alanımız burası. Burada yalnız maddesel ve parasal güçlerin kavgası değil, ruhun da kavgası sürüyor. Bir yandan insanların arasında dolu dolu ve gerektiği gibi yaşamayı deneyebilir, öte yandan da yaşama ruhsal bir anlam vermeyi başarabiliriz. Göklerin Krallığını buradayken keşfetmemizi engelleyecek hiçbir neden yok. Dünyadan el etek çekmemiz, ama onun bize zorla taktığı zincirleri kırmamız gerekir. İsa'nın, Tanrı'nın Krallığı diye adlandırdığı bu durum tamamen içseldir, onu kendinizde bulacaksınız." ■